

Giới thiệu Cô Vợ Giả Ngốc Của Tổng Tài Đào Hoa

Thể loại: Nữ cường, ngược, HE

Một cuộc hôn nhân không tình yêu, cô bị anh hành hạ, dùng đủ mọi cách khiến cô sống không bằng chết, trái tim trở nên lạnh giá.

Tại trung tâm mua sắm Hàn Thị

Một chiếc xe BMW ngao nghể tiến vào. Bước xuống xe là một người đàn ông trẻ tuổi, khuôn mặt điển trai phong lưu thu hút bao nhiêu ánh nhìn.

Hàn Tử Phong trong bộ vest đen làm tôn lên chiều cao lí tưởng của hắn. Thuận tay kéo chiếc kính râm xuống dưới, càng phô bày ra đường nét cương nghị mà lạnh lùng. Chỉ một động tác nhỏ của hắn làm đồn tim biết bao nhiêu phụ nữ. Đẩy mắt kính lên lại, hắn nhíu mày, tiến vào trung tâm mua sắm. Tổng giám đốc Hàn Thị- Hàn Tử Phong vừa giàu có lại vừa si tình, người người đều biết. Mấy cô gái chân dài cổ gầy chen lấn chỉ mong được hắn chú ý dù chỉ là một chút, có người thì uốn éo thân mình tạo dáng nhưng chỉ đổi lại sự hờ hững.

- A!!! Đẹp quá!!

Cước bộ của hắn khựng lại, tất cả mọi người đều tập trung về phía tiếng nói trong trẻo vừa phát ra.

Hàn Tử Phong có hơi bất ngờ. Giọng nói kia là đang gọi hắn hay sao? Hắn phóng tầm nhìn về cô gái đang đứng phía trước. Nhìn khuôn mặt cô ta, hắn sững vì sắc cười mà chết. Một cô gái nhỏ nhắn khoảng 19 tuổi, tóc cột hai sừng, khuôn mặt đánh phấn không đúng cách mà lem luốc

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Giả Ngốc Của Tổng Tài Đào Hoa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1: Phần 1: Gặp nhau ở khu thương mại

Tại trung tâm mua sắm Hàn Thị

Một chiếc xe BMW ngao nghể tiến vào. Bước xuống xe là một người đàn ông trẻ tuổi, khuôn mặt điển trai phong lưu thu hút bao nhiêu ánh nhìn.

Hàn Tử Phong trong bộ vest đen làm tôn lên chiều cao lí tưởng của hắn. Thuận tay kéo chiếc kính râm xuống dưới, càng phô bày ra đường nét cương nghị mà lạnh lùng. Chỉ một động tác nhỏ của hắn làm đồn tim biết bao nhiêu phụ nữ. Đẩy mắt kính lên lại, hắn nhíu mày, tiến vào trung tâm mua sắm. Tổng giám đốc Hàn Thị- Hàn Tử Phong vừa giàu có lại vừa si tình, người người đều biết. Mấy cô gái chân dài cổ gầy chen lấn chỉ mong được hắn chú ý dù chỉ là một chút, có người thì uốn éo thân mình tạo dáng nhưng chỉ đổi lại sự hờ hững.

- A!!! Đẹp quá!!

Cước bộ của hắn khựng lại, tất cả mọi người đều tập trung về phía tiếng nói trong trẻo vừa phát ra.

Hàn Tử Phong có hơi bất ngờ. Giọng nói kia là đang gọi hắn hay sao? Hắn phóng tầm nhìn về cô gái đang đứng phía trước. Nhìn khuôn mặt cô ta, hắn sững vì sắc cười mà chết. Một cô gái nhỏ nhắn khoảng 19 tuổi, tóc cột hai sừng, khuôn mặt đánh phấn không đúng cách mà lem luốc

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Giả Ngốc Của Tổng Tài Đào Hoa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 2: Phần 2: Vợ tương lai của Hàn Tử Phong

- Cô em gọi anh sao?

Hàn Tử Phong nhìn cô gái, tự chỉ tay vào mặt mình hỏi lại cho chắc chắn.

Ái Thuyền gật đầu lia lịa, đầu môi tự hào rồi gọi lớn

- Chồng ơi!

Mọi người xung quanh đều bụm miệng. Hàn Tử Phong sững bị câu Chồng ơi làm cho sặc. Trời ạ ai cho hắn biết chuyện gì đang xảy ra không? Tự nhiên

từ trên trời rơi xuống một cô ngốc gọi hần là chồng. Lại nhìn vào cái điệu cười ngây ngây của cô ta, chắc đêm nay hần sẽ gặp ác mộng mất.

- Đừng có nói bậy, ai là chồng của cô?

- Thì đương nhiên anh là chồng của em rồi.

Hần chớp chớp mắt, thấy mọi người xung quanh chăm chú nhìn mình, Hàn Từ Phong vỗ vỗ vai cô nói

- Em gái ngoan mau về nhà đi kéo mẹ lo, anh không phải chồng em đâu. Vậy nhé, anh đi đây

- Không tin hả? Vậy thì gọi cho mẹ anh thử đi.

Hần khựng lại, khoé môi co giật vài cái. Đúng là không cần bàn cãi nữa, hôm nay hần là Hàn Từ Phong đã đập phải phân chó rồi mới xui tới nỗi gặp cô.

Ừ, gọi mẹ đúng không? Gọi thì gọi.

Hần lịch thiệp lấy cái iphone 8s ra nhấn một dãy số rồi gọi.

- Mẹ à có cô gái tự xưng là vợ con...

- Ý con nói là con bé Ái Thuyền đúng không? Hà hà nó là vị hôn thê từ nhỏ của con đấy, thế nào, em nó dễ thương thế con có ưng ý không?

Ô? Vị hôn thê từ nhỏ? Quái quý gì thế này? Hàn Từ Phong ôm trán

- A a a Mẹ thích thì đi mà cưới. Ưng gì mà ưng chứ.

Hần giận quá, quát xong cúp ngay điện thoại, kiểu này mà để máy thêm vài giây là sẽ nghe điệu sư tử gầm chắc luôn!

Ái Thuyền chống nạnh, dương dương tự đắc lè lưỡi

- Thế nào? Chồng? Giờ thì tin chưa?

Hần liếc xéo cô

- A! Chồng đúng không? Được rồi chồng thì chồng, tôi sẽ cho cô em nếm thử mùi vị của anh chồng đây. Đi theo tôi.

Nói rồi hần kéo cô đi tuốt.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Giả Ngốc Của Tổng Tài Đào Hoa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 3: Phần 3: Mờ ám trong WC

Trong nhà vệ sinh nam, hần đẩy cô vào tường, khuôn mặt của hai người ép chặt tới nỗi không thể chặt hơn, hơi thở nóng bỏng phả vào mặt cô. Tư thế của hai người khiến mấy kẻ trong WC đỏ mặt chồn hết. Không gian im như tờ.

Ái Thuyền cũng hơi hoảng hốt, định thoái lui thì bị Hàn Từ Phong cố định chặt như một con chim nhỏ, muốn tung cánh cũng khó khăn. Hần nói

- Sao? Mới ép có chút xú đã muốn bỏ chạy thì sau này sao có thể chịu nổi sự dữ dội của anh?

Lời nói mang chút ý cười đầy nham hiểm, biến thái. Cô gái nhỏ loay hoay làm hai bím tóc xù cả lên, cô chu cái miệng nhỏ cầu xin

- Chồng ơi bỏ em ra đi, khó chịu quá

- Đứng yên! Không phải luôn miệng kêu anh đây là chồng sao? Có muốn thử không?

Ái Thuyền giả ngu đáp

- Thử gì cơ?

Cúc áo cô dần dần được hần cởi bỏ gọn tròn, để lộ ra ngoài không khí là cái cổ cao trắng nõn và xương quai xanh mê người. Hàn Từ Phong híp mắt, cuối đầu gầm nhấm một cách ngon lành. Nghe tiếng Ái Thuyền khóc thút thít, hần tưởng đã dọa được cô thì lòng vui sướng. Sợ rồi chứ gì? Tốt nhất là tránh hần như tránh tà luôn đi để khỏi phải cưới sinh. Hàn Từ Phong là có bạn gái rồi nha, không thể cưới cái con nha đầu ngốc này được đâu.

Hắn định đứng thẳng dậy thì cái đầu bị Ái Thuyền ôm chặt dằm vào bộ ngực đầy đặn của cô. Không hiểu máu mũi của hắn từ đâu chảy thành hai hàng. Hic! Muốn ép chết hắn đúng không?

- Đứng yên!

Giọng cô nghiêm trọng, đồng tử cũng lộ rõ vẻ dè chừng trước nguy hiểm đang rình rập.

Nhưng mà... Cái tư thế của hắn lúc này thật khó coi. Định mở miệng thì Hàn Tử Phong nghe thấy tiếng súng lên đạn, âm thanh cách cách mỏng manh nhưng lại sắc bén đến gai người. Hắn thận trọng quay đầu lại.

Chết tiệt, ngay lúc này liền gặp phải khủng bố là sao chứ.

Hàn Tử Phong sửa sang lại cúc áo cho Ái Thuyền rồi giờ hai tay lên đầu, Ái Thuyền cũng bắt chước làm theo.

Nòng súng vẫn chia thẳng vào họ. Tên áo đen lạnh lùng nói

- Đưa con nhỏ kia lại đây.

Hàn Tử Phong còn tưởng chuyện gì, thì ra chỉ cần con nhỏ này thôi đúng không. Đưa thì đưa, bắn chết cô ta luôn cũng được, hắn khỏi phải cười cái đồ ngớ ngẩn này về làm vợ. Nghĩ rồi hắn thẳng tay đẩy cổ cô về phía tên áo đen.

Ái Thuyền mở to hai mắt. Ôi cái tên chồng khôn khiếp. Sau này xem bà vợ này dạy anh thế nào.

Tên áo đen cố định cô lại rồi nhìn Hàn Tử Phong nói

- Anh có thể đi.

Ài đó không nói không rằng thanh thân bước đi như chưa hề có chuyện gì xảy ra. Vứt được một cục nợ rồi!

Cái bóng nam thanh lịch vừa ra khỏi WC không gian liền thay đổi. Người áo đen cười tinh nghịch chọc cô

- Xem ra chồng của em cũng thuộc dạng ham sống sợ chết.

Cô giận dằm thọc vào ngực anh một cái rồi đau

- Hừ, tại anh hai xuất hiện không đúng lúc chứ bộ, suýt chút nữa gạo đã nấu thành com rồi.

Đúng là vậy nha, suýt nữa cô đã ăn sạch cái tên Hàn Tử Phong đó rồi. Anh trai cô thờ dài

- Hazzz. Em gái tôi ơi không ngờ em lại là một đệ nhất đều cán biến thái. Thật là anh đây không thể ngờ.

Thật ra anh là Từ Cao Vỹ, là anh trai của cô- đại thiếu gia nhà họ Từ.

Chỉ tội cho thanh niên Hàn Tử Phong bị anh vợ tương lai trêu chọc một cách ngoạn mục.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Giả Ngốc Của Tổng Tài Đào Hoa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Phần 4: Từ Ái Thuyền tâm cơ

Sau khi gặp rắc rối ở khu thương mại Hàn gia, Hàn Tử Phong trở về biệt thự nhà mình. Ồ, hôm nay nhà mình có khách thì phải.

Mẹ hắn là một người phụ nữ xinh đẹp quý phái, bà tên là Lê Quyên. Thấy Hàn Tử Phong về tới cửa, bà ngoắt tay gọi:

- A, Phong, về rồi hả con. Mau lại đây trò chuyện với vợ tương lai này!

Cái gì? Vợ tương lai? Nhìn thấy Ái Thuyền ngoái đầu lại nhìn mình mà le lưỡi, hắn suýt ngã ngửa. Ôi cái cô gái này sao cứ như âm hồn bất tán thế nhỉ?

Hàn Tử Phong bước tới bàn, kéo ghế ngồi xuống. Bất mãn hỏi

- Cô em chưa chết à? Cái tên khủng bố ấy cũng hiền ghê nha.

Hắn còn chưa kịp nhét miếng táo vào miệng thì bị tát một cái ngay vai. Lệ Quyên tức giận với thằng con quý tử mà gất lên:

- Cái thằng này, sao con ăn nói với vợ con kiêu đó hả?

- Mẹ à, cô ta là vợ tương lai của con chứ có phải mẹ con đâu.

Hàn Tử Phong khỏ sở xoa xoa bả vai vừa bị đánh, mẹ này cũng thật là, trước mặt người ngoài cũng không thèm giữ chút thể diện cho hắn.

Ái Thuyền mỉm cười giả ngốc

- Em chưa về làm vợ anh mà, sao dễ chết vậy được chứ!

Hàn Tử Phong lườm cô

- Với lại mẹ à, con sẽ không cưới cô ta về làm vợ đâu, mẹ muốn thì đi mà cưới.

Nói xong hắn đứng thẳng dậy lạnh lùng bỏ lên lầu. Đùa nhiều đó đủ rồi, hắn đã có bạn gái, đối với cô ta rất mực yêu quý như bảo bối, có cưới cũng chỉ cưới mình Bảo Trâm thôi. Còn cô vợ ngốc này thì vứt đi.

Lệ Quyên lo lắng nhìn đứa con dâu tội nghiệp, nắm lấy tay cô để an ủi. Ái Thuyền nhìn bà, nụ cười vẫn tươi

- Mẹ yên tâm, con đã thích thì anh ấy có chạy đằng trời cũng không trốn được đâu.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Giả Ngốc Của Tổng Tài Đào Hoa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Phần 5: Mọc cánh cũng không thoát được

Ngày cưới của Ái Thuyền và Hàn Tử Phong cũng đã được định trước, mặc dù hắn kháng kháng không chịu nhưng người ta hay nói: Gừng càng già càng cay. Mẹ hắn chính là vậy nha, bà bảo nếu Hàn Tử Phong không chịu cưới cô thì bà sẽ nhảy lầu cho xem.

Thế là thằng con trai quý tử của bà chui đầu vào rọ, bắt đắc đi đồng ý. Mà hắn lại không biết rằng cao kiến này là do cô vợ tương lai bày ra.

Trong phòng thay đồ, Ái Thuyền diện lên mình một bộ váy cưới cô dâu cực kì lộng lẫy màu trắng tinh khôi. Giữa ngực là một hàng đá quý xa xỉ được may thêu tinh xảo tôn thêm vẻ cuốn hút. Cô thanh nhã ngồi trước gương lớn ngắm nghía mình, trong lòng có chút buâng khuâng mong đợi.

- Thuyền ơi hôm nay cậu xinh đẹp như công chúa vậy. Thật là người ta ngưỡng mộ nha.

Khánh Đoan là phù dâu, đồng thời cũng là bạn thân của cô cất lời khen chân tình. Ái Thuyền chỉ mỉm cười thẹn.

- Đương nhiên rồi, ngày quan trọng thế này phải đẹp lộng lẫy mới được.

Ngày này cuối cùng cũng tới, Hàn Tử Phong, chúng ta sắp được về chung dưới một mái nhà rồi.

Bỗng có tiếng mở cửa "cạch" làm Ái Thuyền giật mình quay đầu lại. Thì ra là Hàn Tử Phong đến.

Hắn khoác lên mình bộ tây trang sang trọng, từ đầu đến chân đều gọn gàng tuơng tấ, chỉ có gương mặt tràn đầy vẻ bất mãn. Khánh Đoan bĩu môi, không khỏi chửi rủa trong lòng. Hối có ai cưới vợ mà mặt như đưa đám thế không?

Hắn nhìn cô chăm chăm, đây chính là cô gái ngốc hôm trước sao? Từ dung mạo cho đến thần thái đều khác xa cái vẻ ngốc nghếch kia hoàn toàn. Không hiểu sao khi nhìn Ái Thuyền thì hắn lại có cảm giác bối rối

Giọng của Hàn Tử Phong xen chút bức bối nhưng lại cố đè nén

- Nhanh lên một chút

Cô cười trêu hắn

- Chồng đang gấp sao?

- Hừ, nằm mơ đi, cưới nhanh tôi còn có hẹn với tình nhân nữa.

Nói xong hấn quay lưng đi, cánh cửa tội nghiệp bị đóng rầm một cách không thương tiếc. Ái Thuyền nhìn theo bằng ánh mắt hồ hững, tà khí rít lên

- Tội nay anh có mọc cánh cũng không thoát ra khỏi nhà được đâu.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Giả Ngốc Của Tổng Tài Đào Hoa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Phần 6: Vợ chồng son động phòng

Hôn lễ được diễn ra một cách long trọng nhất, với sự tham gia của rất nhiều doanh nhân thương mại nổi tiếng. Hàn gia vốn đã lớn mạnh, hô phong hoán vũ trên thị trường Trung Quốc, nay lại kết xui gia với nhà họ Từ tiếng tăm lừng lẫy khiến ai nấy đều há hốc.

Đêm tân hôn

Hàn Từ Phong vì mặt mũi gia đình nên trước bao người đối xử với Ái Thuyền đầy nhu tình mật ý, nhưng khi về nhà riêng của hai người, hấn lại thay đổi thái độ hoàn toàn. Đề làm gì ư? Đương nhiên là thể Ái Thuyền chán ghét mà đâm đơn ly hôn rồi!

Hàn Từ Phong loạng choạng cảm áo khoác bước ra mới tới cửa thì đập trúng chất nhót trái đầy sần mà ngã sấp mặt. Hấn vốn đang bị men rượu làm chủ nên đầu đủ tỉnh táo, cứ ngã xong rồi đứng, ngã xong rồi đứng không biết bao nhiêu lần. Bộ dạng lúc này không khác gì một tên đàn. Ái Thuyền nhin cười, tới đỡ hấn lên và nói

- Chồng à, say rồi thì vào ngủ đi, đêm tân hôn của chúng ta mà anh liền muốn bỏ lỡ là bỏ sao?

- Hừ, tôi mới là không muốn động phòng với đứa ngớ ngẩn như cô đó

Cô thờ dài ngao ngán, hazz, giờ này không biết ai mới là đứa đàn. Lốp dầu cô trải dưới sàn nhiều đến nỗi vừa đặt chân lên là ngã vẹo cẳng mà hấn vẫn không nhận ra, Hàn Từ Phong à, anh say quá rồi.

Cô bắt đầu hành động, túm cổ kẻ ngốc nghếch nào đó tông vào nhà tắm. Từ bên ngoài dói vào

- Tắm nhanh đi chồng, em còn tắm nữa, tắm xong chúng ta động phòng.

Hàn Từ Phong mặc bộ đồ birama màu đỏ sọc ôm thú bông ngồi trên giường, Ái Thuyền mới tắm rửa từ trong nhà tắm bước ra buồn cười nhìn hấn.

Trời ạ, Cô cứ nghĩ người chồng này bị ép cưới mình thì sau này về sẽ khó mà sống nổi với anh ta, chỉ lo là đêm tân hôn có cuộc đụng độ đến sứt đầu mẻ trán nhưng không ngờ anh ta hiền hơn Ái Thuyền nghĩ.

Cô vừa lau tóc vừa bò lên giường, Hàn Từ Phong sau khi tắm thì cũng đã tỉnh táo hơn trước, nhìn thấy cô như rắn không xương mà trườn tới gần mình, hấn tròn xoe hai mắt thật lù lù.

Đối với cô vợ trên danh nghĩa này, hấn không được cứng rắn, nhờ bắt nạt cô ta xong rồi cô ta mách mẹ thì hấn chết chắc. Hàn Từ Phong đầu đội trời chân đạp đất, không sợ ai, chỉ sợ mẹ đã là châm ngôn sống mấy chục năm nay của hấn rồi. Chỉ có thể mềm mỏng mà đối phó thôi.

Ái Thuyền lán hấn tới gần mép giường, hấn lập tức la lớn

- Nay, cô không ngồi yên được sao?

Cô cười xuề

- Hìhì, ngồi yên thì làm ăn được gì chứ?

Không gian弥漫 mùi vị ngượng ngùng, hấn đã vớ phải sắc nữ về làm vợ rồi đúng không?

Hàn Từ Phong đổi thái độ trăm phần trăm, hàm răng cắn vào nhau tạo ra điệu bộ cười không thấy mặt trời đưa cho cô cái gối

- Hì, muốn động phòng đúng không? Ra sofa mà động!

Nói xong hấn hách mặt, trùm chăn nằm sải chiếm nguyên cái giường lớn. Cô nhàn nhạt đứng dậy, tựa người vào vách khê lên tiếng

- Đây là nhà của chúng ta, giường cũng của chúng ta luôn thì việc gì mà em phải ngủ sofa nhỉ.

Gương mặt Ái Thuyền trắng hồng, mái tóc xoắn dịu dàng xõa nhẹ xuống đầu vai. Cả cơ thể toát ra tư vị thanh thuần vô cùng của một thiếu nữ nhưng Hàn Từ Phong vẫn không động tâm.

Hàn Từ Phong bật dậy, đầu tóc hăn hơi rối rắm một chút nhưng cực kì đẹp trai, giờ đến lượt hăn ôm gối đứng lên.

- Cô vợ ngốc nghếch của tôi ơi, cô không đi đứng không? Vậy thì tôi đi!

Đám cửa toan mở ra thì Ái Thuyền bật điều khiển ti vi, ngay tức thời những âm thanh ái muội bật ra. Trên màn hình lớn là hai người, một đàn ông cùng một phụ nữ đang dây dưa, người phụ nữ kia thì không cần nhìn cũng biết cô ta là Bảo Trân, tình nhân của hăn. Còn người đàn ông chính là Hàn Từ Phong đây.

- Cô.. Muốn làm gì?

- Em cho anh hai sự lựa chọn nhé, một là ngoan ngoãn ngủ trong phòng, hai là em sẽ tung đoạn video này lên mạng xã hội. Anh biết rồi đấy, Bảo Trân là minh tinh đang nổi tiếng, nếu vớ vào scandal này thì chết chắc.

Ái Thuyền buồn bực trong lòng, tiếp lời.

- À còn nữa, anh đừng có ý định tiêu hủy đoạn phim này nhé, bởi vì em còn nhiều đoạn khác với những tư thế kích thích hơn đây rất nhiều.

Hàn Từ Phong trầm mặc, không ngờ cô gái hăn nghĩ là ngốc nghếch này lại là một con cáo già. Hăn chán ghét kéo chân đạp lên mình, trước khi tắt đèn ngủ còn dùng gối ôm chặn chính giữa để phân chia ranh giới.

Từ Ái Thuyền có nằm mơ cũng không nghĩ sẽ có ngày cô dùng hình thức bị ối này để giành một người đàn ông. Nhưng không sao, vì yêu hăn cô nguyện vứt bỏ lòng tự tôn của bản thân. Người ta bảo mưa dầm thấm lâu, cô hi vọng một ngày nào đó ít ra trong lòng hăn cô sẽ chiếm giữ một vị trí, coi như để đổi lại nỗ lực bấy lâu nay.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Giả Ngốc Của Tổng Tài Đào Hoa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Phần 7: Tiểu tam xuất hiện

Ánh nắng tinh sương chiếu vào căn biệt thự riêng của Ái Thuyền và Hàn Từ Phong. Sự sang trọng và quý phái toát lên trên từng chi tiết của căn biệt thự, chỉ cần nhìn đã đủ làm người ta ngưỡng mộ trước gia thế hiên hách của chủ nhân nó.

Người làm bận rộn ra vào, ai nấy mỗi việc trông rất có quy củ. Từ ngoài cổng lớn một chiếc xe BMW tiến vào, đó không ai khác ngoài ông chủ của bọn họ, Hàn Từ Phong. Hăn đi tới đâu, người làm đều biết phận mà tôn trọng cúi đầu, nhưng lạ thật, hôm nay cậu chủ của họ mang về một tiểu thư rất xinh đẹp, đặc biệt họ còn rất mờ ám không bình thường. Vậy cô chủ...thì sao?

Trước sự thắc mắc của đám người làm, Hàn Từ Phong không nói cũng không rằng, chỉ ban về phía họ một loại ánh mắt cảnh cáo lạnh lùng khiến họ lui đi.

Hăn ở ngay giữa đại sảnh mà ngang nhiên ôm Bảo Trân vào lòng, loại ánh mắt đầy nâng niu dành cho tình nhân mà mình yêu quý nhất. Hàn Từ Phong si mê hôn lên má cô

"Đêm qua em ngủ có ngon không?"

"Aida, hôm qua không có anh ở cạnh bên, người ta đến chớp mắt một phút còn không được."

Đôi đồng tử linh hoạt, nàng không cần suy nghĩ mà đáp lời ngay như đã chuẩn bị câu này từ trước. Bảo Trân dụi gương mặt nhỏ nhắn vào lồng ngực hăn, giọng nói có chút giận hờn. Hành động này của nàng làm hăn nhớ tới Ái Thuyền, cô vợ chết tiệt kia, tối hôm qua đều do cô ta xảo quyết dụng quỷ kế.

Hàn Từ Phong vuốt ve tóc nàng, trở giọng phúc hắc

"Hay hôm nay chúng ta ngủ bù đi"

Chỉ nghe tiếng cười ngượng của cô gái xinh đẹp còn đọng lại, ngay sau đó hăn liền bế nàng lên phòng.

Từ Ái Thuyền từ khu mua sắm vui vẻ trở về. Hôm nay cô sẽ đích thân xuống bếp nấu ăn cho hăn, vì Lệ Quyên dặn để tình cảm vợ chồng thêm mặn nồng thì bữa cơm gia đình là một yếu tố rất quan trọng.

Càng cua sốt me, canh kim chi, gà hầm nhân sâm,... toàn là những nguyên liệu để làm ra món ăn mà Hàn Từ Phong thích. Người làm ra đến tận xe xách

đồ phụ cô.

Trông thấy chiếc BMW của hắn đỗ ngay trước nhà thì Ái Thuyền đã thất sắc. Hôm nay hắn không đến công ty hay sao lại về sớm thế? Bà Trương đứng trước cửa nhìn cô, tâm tình hơi thấp thỏm.

" Bà chủ đã về "

"Má Trương à, chồng con về lâu chưa?"

" Dạ..." Bà hơi lấp vấp, hai bàn tay nhăn nheo vắn vào nhau.

" Má Trương à, bà bị sao vậy? Anh ấy đâu?" Ái Thuyền nheo mắt, ở nhà xảy ra chuyện gì sao?

Bà Trương cuối đầu không biết nên trả lời thế nào. Dù sao cô chủ và cậu chủ cũng là vợ chồng son, mới cưới hôm qua mà hôm nay liền dẫn tình nhân về nhà. Cô chủ còn trẻ như vậy sẽ không thể chịu nổi cú sốc này được.

Từ Ái Thuyền nhanh như chớp đã cảm nhận được chuyện chẳng lành, ánh mắt vô tình lướt qua tủ để giày đằng kia. Có giày của phụ nữ? Lại nhìn thấy đám người làm căng thẳng, cô dần dà đã hiểu ra.

Hay lắm, dẫn cả gian tình về nhà sao?

Ái Thuyền đưa hết nguyên liệu cho người làm xách, còn cô thì nhanh chóng bước lên lầu, hướng phòng ngủ mà đi tới.

Bà Trương lo sợ chạy theo cô hết lòng năn nỉ

" Cô chủ đừng lên nữa ",Ái Thuyền dường như không nghe thấy bà ta nói gì cả, cô cứ bất chấp mà lao đến, dẫu cho chân có va phải mấy đồ vật xung quanh cũng chẳng hề hấn gì.

Cảm giác này gọi là ghen sao? Đúng rồi, cô chính là đang ghen đấy. Cửa phòng không khóa bị mở tung, hình ảnh cặp nam nữ bên trong làm cho bà Trương đỏ mặt mà lui xuống.

Không gian trong phòng ngủ của vợ chồng cô đầy ám muội, nhưng rất tiếc loại ám muội này do tình nhân của chồng cô và chồng cô tạo ra. Ái Thuyền ngửa mặt lên trời mà cười lớn.

Đôi nam nữ đang quấn quýt dây dưa trên giường lớn, tiếng động mở cửa làm Bảo Trân hơi luống cuống. Nhưng ngược lại, Hàn Tử Phong chẳng chút bận tâm, tiếp tục "công việc" đang dở.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Già Ngốc Của Tổng Tài Đào Hoa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8: Phần 8: Trừng trị tiểu tam ! Từ Ái Thuyền cao tay

Từ Ái Thuyền cắn chặt hàm răng vào nhau, đến hết mức chịu đựng cô mới hét lên

"Các người hay lắm, sao dám làm chuyện đồi bại trên giường của tôi hả? Còn anh nữa nếu muốn sao không qua phòng khác, không lẽ muốn chọc cho tôi tức điên lên mới vừa lòng sao? "

Vừa nói tay cô vừa cảm ra trái nệm vút xuống. Để lộ ra hai thân thể trần truồng không che đậy. Bảo Trân giận tím mặt nhìn sang Hàn Tử Phong, thấy hắn không có ý phản đối, nàng liền quát vào mặt cô

"Cô làm cái thá gì chứ, chỉ làm vợ của anh Phong trên danh nghĩa mà thôi "

Nàng ta nói quả thật là quá ngu xuẩn đi, loại đàn bà thiếu suy nghĩ thế này sao lại bỏ được lên giường của Hàn Tử Phong cơ chứ? Trên danh nghĩa còn hơn nàng ta giật chồng người khác, Từ Ái Thuyền mỉa mai

" Nhưng tôi và anh ấy có hôn thú với nhau, tôi có quyền hơn cô, còn cô làm gì được như tôi chứ, chỉ là con ruồi bám theo người đã có vợ mà thôi!"

" Cô...."

"Tôi làm sao, tôi nói không đúng à? "

Bảo Trân vốn là một cô nàng xinh đẹp, vì thế nên mới có duyên với nghiệp diễn viên. Nhưng mà giờ đây sắc mặt nàng cực kỳ khó coi.

"Cô ghen tỵ với tôi sao? Cô đang ghen sao?"

"Cô thật có khiếu hài hước, tôi ghen? Video làm tình của hai người tôi xem đi xem lại cả trăm ngàn lần đến thuộc lòng luôn rồi nhưng trông chả khác gì động vật phối giống cả. Muốn tôi ghen tỵ thì cô còn non kém lắm!"

Bảo Trân không chịu thua, lấy tay chỉ vào thẳng mặt cô mà trợn mắt lên

"Tôi và anh Phong yêu nhau trước khi cô xuất hiện, con ruồi chuyên đi bu bám người khác chính là cô. À đàn bà ti tiện! Nếu cô không ép anh ấy kết hôn thì tôi đã trở thành vợ của anh Phong rồi!"

Ái Thuyền phì cười, đòi cô chính là ghét nhất bị người khác chỉ thẳng vào mặt mình. Giương tay ra bẻ gấp ngón tay đang chỉ thẳng vào mặt mình mà lạnh nhạt

"Bảo Trân à Bảo Trân, cô nghĩ mình có cửa sao? Tôi và anh ấy có hôn ước từ cái thời mà cô còn chưa biết Hàn Từ Phong là ai đâu. Dù tôi có xuất hiện sớm hay muộn thì vị trí con dâu nhà họ Hàn đã định sẵn là Từ Ái Thuyền tôi rồi, nên bây giờ mời cô đi cho!"

Bảo Trân đau đến chảy nước mắt, nói lý thì không lại cô, đành lấy hấn làm bia đỡ đạn

"Phong cô ta..."

Từ đầu đến giờ hai người xem hấn không hơn không kém là bao, hấn đã sớm thay trang phục chỉnh tề, còn Bảo Trân thì vẫn còn quần cáigrap trái giường trên cơ thể.

"Cô chỉ làm vợ trên danh nghĩa của tôi thôi, cô không có quyền xen vào chuyện đời tư của tôi." hấn ta vừa nói vừa nhếch môi

Cô cười lạnh đáp "Hàn tổng, anh thật sự không hối hận chứ?"

Hấn không buồn liếc mắt, chỉ ôm eo nàng ta rồi khỏi phòng.

30" sau

Tại nhà riêng của nữ diễn viên nổi tiếng Bảo Trân đã được vây dày đặc bởi đám phóng viên. Ánh đèn flash loé sáng đến bức người, như một con báo chỉ chờ nhân vật chính xuất hiện sẽ lập tức xù tử. Tuy đội ngũ vệ sĩ vây quanh căn hộ phải nói là rất đông nhưng lại không thể khống chế lại con bão dư luận này.

Bảo Trân ngồi trên ghế sofa nghiêng rặng ken kết, gương mặt vốn đã mất đi vẻ khả ái. Trong điện thoại đang phát một đoạn video ân ái giữa nàng và Hàn Từ Phong không hề che đậy bất cứ thứ gì, từng nét trên khuôn mặt hai người hiển thị rõ ràng. Chết tiệt! Nàng giận giữ lia cái điện thoại mẩu mớ vào tường làm nó nát tanh tành, vì quá uất ức mà òa khóc.

"Phong... anh phải đòi lại công bằng cho em!"

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Giả Ngốc Của Tổng Tài Đào Hoa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Phần 9: Triệu Tử Vương về rồi ?

Hàn Từ Phong bình thần ngồi trên ghế sofa, tay nâng ly rượu đỏ sóng sánh chậm chậm thưởng thức. Từ Ái Thuyền, không ngờ cô còn có chiêu này! Đoạn video cũng đã đăng tải lên, để xem sau này cô lấy cái gì mà uy hiếp được tôi!

Hấn lại nhìn về phía mỹ nhân đang tức giận hùng hục đăng kia, ôn hòa bảo

"Em gấp cái gì? Anh chưa bao giờ để cho người của mình phải chịu thiệt thòi."

Hàn Từ Phong không phải là một tổng tài tầm thường, ngoài ánh sáng hấn là Tổng giám đốc của tập đoàn Hàn Thị, còn trong bóng tối, hấn chính là con đại bàng uy vũ nhất không ai dám động vào.

Giờ đây chuyện ém nhem tất cả thông tin chỉ bằng một cái trở tay của hấn là xử lý xong. Bảo Trân mừng rỡ sà vào lòng người đàn ông này

"Phong.. Em thật cảm động a."

Hấn không nói gì, chỉ trầm ngâm suy nghĩ mặc cho bộ ngực kia vẫn cứ ma sát lên cánh tay hấn. Mẹ kiếp, đã đến nước này thì dù có dâng mớ tới miệng

hắn cũng không có hứng thú. Tiếng chuông điện thoại lạnh lót vang lên, Hàn Tử Phong tao nhã nhấc máy. Là Hoàng Diệp, trợ lý của hắn!

"Thưa Hàn tổng, sau 30" đoạn video kia được đăng tải thì cổ phiếu của chúng ta trên thị trường đã bị giảm sút 40%, E là đến ngày mai chúng ta sẽ mất trắng. Hiện giờ dư luận đang dậy sóng, rất cần câu trả lời từ phía ngài." Một giọng nói nam tính từ trong điện thoại vang lên, truyền tải súc tích thông tin với vẻ thận trọng.

Hàn Tử Phong vốn không thích dài dòng, khẩu miệng nhả ra từng chữ một

"Cậu liên lạc với Nhạc, lấy lực lượng của tổ chức đề bẹp mớ thông tin này cho tôi!"

"Dạ rõ!"

"Nhạc" được nhắc tới ở đây chính là trợ thủ đắc lực của hắn trong tổ chức, là người mà hắn tin tưởng nhất, cũng là người nguyện bỏ mạng để cứu hắn. Từ Ái Thuyền cô định đấu với tôi à, cô còn non lắm!

Tại biệt thự

Khánh Đoan, Từ Ái Thuyền, Khả Ân cùng mấy người bạn khác ngồi chơi mát chược vui vẻ, dường như đối với cô, việc chồng mình gặp rắc rối chẳng hề can dự gì.

Một giọng nữ cao cất lên, là Khả Ân

"Haizzz, Ái Thuyền nhà ta đúng là rất cao tay nga! "

"Tớ rất ít khi thấy người phụ nữ nào mạnh mẽ như cậu, bị cầm sừng liền giờ tay bẻ sừng"

Khánh Đoan nói xong, tiếng cười rộ lên cả đại sảnh. Từ Ái Thuyền lật bài, điềm tĩnh cười

"Tớ thắng rồi! Chuyện hôn nhân chính là hạnh phúc của cả đời người. Đã là hạnh phúc thì không được nhường nhịn, chỉ được giành giật. "

"Haha, nói phải lắm, bọn tớ nhất định sẽ học hỏi cậu"

Nói xong vấn đề này, họ lại buôn sang vấn đề khác, không cần bàn cãi cũng biết đây là sở thích chung của phái nữ. Nhưng Từ Ái Thuyền cảm nhận được sự bất an đang xâm lấn lấy trí óc của cô. Đôi mắt xinh đẹp luôn hướng về phía cổng của căn biệt thự để chờ đợi, nhưng hắn vẫn không về!

Bà Trương khăn trương cầm điện thoại đưa cho Ái Thuyền, chất giọng khàn đặc nhưng vẫn lộ ra vẻ kính trọng.

"Cô chủ, Từ thiếu gia gọi tới "

Ái Thuyền nhận điện thoại bằng hai tay rồi nhấn nghe

"Anh hai, có chuyện gì sao?"

"Thuyền à, Vương về rồi... Không được!.. Mau dừng lại đi!.. "

Trong điện thoại, chất giọng của Từ Cao Vỹ thể hiện rõ sự sợ hãi, tiếng la thát thanh lúc cuối làm lá bài mà cô đang cầm trên tay rớt xuống đất. Không gian im bất. Bờ môi của Ái Thuyền run run

"Anh nói gì cơ? Triệu Từ Vương về rồi sao?"

"...."

"A... Lo... Anh hai mau nghe máy đi! Hắn đã làm gì rồi? Làm ơn nghe máy đi!"

Dẫu cho cô có nức nở như nào chẳng nữa, đầu dây bên kia vẫn bất vô âm tín. Linh cảm của cô quả là không sai, hôm nay nhất định có chuyện xấu ập đến nhưng không thể ngờ là Triệu Từ Vương gây ra! Gương mặt thanh thuần biến sắc đột ngột làm mọi người lo lắng. Nhưng họ hỏi cái gì cô cũng im lặng không trả lời, đôi mắt hắn lên sự sợ hãi.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Già Ngốc Của Tổng Tài Đào Hoa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 10: Phần 10: Quá khứ của Triệu Tử Vương. Quà cầu hôn đáng sợ !

Triệu Tử Vương. Cái tên này đã năm năm đăng đăng trôi qua rồi cô mới được nghe lại nhưng loại cảm giác tội lỗi năm ấy vẫn như khắc trong xương cốt, không thể nào quên được.

Đúng vậy, năm năm trước Triệu Tử Vương là con trai của Ngoạn Nghiêm, một bác làm vườn cho nhà họ Từ cô. Anh thường xuyên tới phụ giúp cha mình làm việc nên đã gặp được cô, không ngờ lại đem lòng yêu mến.

Triệu Tử Vương thường xuyên lui tới nhà cô hơn, vốn hiểu được thân phận và địa vị thấp hèn của mình, anh chỉ dám đứng từ xa mà ngắm người con gái mình yêu. Cho đến một ngày, anh cầm trên tay một bông hồng nhỏ mà chân thành ngỏ lời yêu cô, không may bị quản gia Kim bắt gặp. Sự việc tới tai Từ lão gia và Từ phu nhân, họ cho rằng Triệu Tử Vương cóc ghè mà đòi ăn thịt thiên nga, muốn trèo cao! Vì vậy cha anh bị sa thải.

Ái Thuyền và Hàn Từ Phong có hôn ước từ nhỏ, nhà họ Hàn nghe được tin này cũng không tránh khỏi việc gây khó dễ cho Triệu Ngoạn Nghiêm, hại cha anh lên con đột quý mà chết. Cô vẫn nhớ như in cái buổi chiều mưa năm xưa, mẹ cô đã vung roi lên quất vào cơ thể ướt đầm của Triệu Tử Vương mà sỉ vả

"Mày là đồ trời sông lạc chợ, mày là đồ không có mẹ, đồ nghèo nàn rách rưới thì sao có tư dám mơ tưởng tới con tao?"

Cô vẫn nhớ như in sự đáng sợ của chàng trai mười chín tuổi ấy, thê lương ôm xác cha mình mà nhìn Từ phu nhân bằng ánh mắt hận thù tột độ. Anh vẫn không khóc, chỉ đứng dưng lạnh lẽo chỉ tay vào Từ gia nói một câu đáng sợ

"Các người sẽ không yên thân!"

Cả khu biệt thự yên tĩnh đến lạ lùng, giờ này chỉ còn một mình Từ Ái Thuyền và bà Trương ở lại, người làm cũng đã ra về cả.

Bầu không khí chẳng nóng cũng chẳng lạnh nhưng vẫn khiến Từ Ái Thuyền run bắn bật, cô đang lo lắng! Đích xác là vậy, cha mẹ cô và Cao Vỹ liệu có an toàn không? Triệu Tử Vương sẽ không làm gì tổn hại đến tính mạng của họ chứ?

Bàn tay mảnh khảnh của Từ Ái Thuyền xiết chặt như thể đang đắn đo đưa ra quyết định. Cô cắn răng đứng dậy, đúng vậy, cô phải về nhà! Sự xuất hiện của Triệu Tử Vương đem lại cho cô cảm giác nguy hiểm hơn là cảm thấy tội lỗi.

Trùng hợp thay khi cô đang lấy giỏ xách bước ra khỏi cửa thì bà Trương lật đật cầm theo cái hộp màu đỏ chạy vào

"Thưa cô chủ, lúc nãy có người đặt chiếc hộp ngay trước cửa nhà rồi nhấn chuông, khi tôi ra thì không thấy ai cả."

Bà giao chiếc hộp màu đỏ huyền bí cho Từ Ái Thuyền, thận trọng quan sát gương mặt cô. Từ Ái Thuyền cầm chiếc hộp nhưng không hiểu sao trong lòng dâng lên nỗi ón lạnh khó tả.

Chiếc hộp đỏ đựng trang sức được thiết kế tinh xảo, bề mặt được chạm hoa văn bằng vàng ròng, trên chóp còn đính một viên đá quý sang trọng kiểu thịnh hành nhất hiện nay. Nhìn thôi cũng đã khiến người ta nín thở, ắt hẳn người gửi chiếc hộp phải có gia thế không thể xem thường. Là gửi cho cô sao?

Từ Ái Thuyền hơi run rẩy, cô cẩn nhẹ đôi môi đỏ hồng, đánh bạo mở chiếc hộp kia ra.

Đập vào mắt cô là một thứ đáng sợ vô cùng! Một ngón tay bị chặt lia đặt trong hộp, mùi tanh của máu thừa cơ xông lên. Trên ngón tay còn đeo một chiếc nhẫn cầu hôn đính đá quý lộng lẫy. Những viên kim cương nhuộm máu đỏ tươi hắt lên thứ ánh sáng quý dị đến gai người khiến Từ Ái Thuyền kinh hô, hoảng sợ đánh rơi chiếc hộp xuống nền đá, ngón tay bị rơi ra bên ngoài.

Bà Trương đã sớm bị dọa đến nỗi té xỉu.

Nếu nhìn kĩ thì... Trời ạ! Trên ngón tay có một vết sẹo nhỏ. Là tay của Từ Cao Vỹ, anh trai cô!

Từ Ái Thuyền thảng thốt che miệng, đây có lẽ là lần đầu tiên cô yếu đuối đến vậy. Tiếng khóc ứ nghẹn nơi cổ họng nhưng nước mắt vẫn tuôn trào trên ngũ quan trắng bệch. Cô ngã trên sàn đá lạnh lẽo, nước mắt thấm mặn bờ môi. Là Triệu Tử Vương làm sao? Sao có thể tàn nhẫn như thế cơ chứ?

Tiếng chuông điện thoại đột ngột gọi tới, Từ Ái Thuyền gấp gấp chạy đi nhấc máy, bất chấp cả chân mình đứng không vững mà té ngã. Chắc chắn là anh hai gọi rồi, xin ai đó hãy cho cô biết là họ vẫn bình an, làm ơn đi.

Điện thoại được nhấc, từ bên kia truyền đến một chất giọng lạnh đến thấu xương

"Em đã thấy nhẫn cầu hôn của tôi gửi chưa cô gái? Bây giờ tôi đã đủ tư cách để nói lời yêu với em rồi đúng chứ?"

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Giả Ngốc Của Tổng Tài Đào Hoa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 11: Phần 11: Tai họa ập xuống

Nghe tới đây thì bàn tay của Từ Ái Thuyền như xảy ra co giật, bản thân đánh rơi điện thoại xuống nền đá nhưng giọng nói trầm đục trong máy vẫn phát ra đều đều như tiếng của Tula dưới địa ngục

"Hahaha, trò chơi chính thức bắt đầu!"

Điện thoại ngắt, cô như một con thú nhỏ co mình giữa đại sảnh vắng lạnh. Trời ạ, tại sao có thể tàn độc như vậy được cơ chứ? Làm ơn có thể nói cho cô biết cô phải làm gì bây giờ hay không? Sự việc của năm năm về trước cứ ngỡ như một giấc mộng đã tàn, hôm nay liền được quật dậy, còn ngón tay của anh trai Từ Cao Vỹ nữa... Còn cha mẹ... Từ Ái Thuyền điên dại lắc đầu như thể phủ định, không dám nghĩ tiếp nữa mặc cho nước mắt nóng hổi tuôn trào xuống gương mặt nhợt nhạt nhưng cô vẫn kiên cường đứng dậy. Phải về nhà một chuyến!

Triệu Tử Vương của bây giờ không giống với Triệu Tử Vương của năm năm trước. Không còn là một chàng trai hay cười, mà là một kẻ độc ác. Phải biết mục đích lần này của anh trở về là trả thù cho cha mình, anh ta có thể làm ra toàn bộ những loại chuyện khủng khiếp nhất trên đời!

Từ Ái Thuyền nghĩ sao liền làm vậy, cô như một mũi tên nhỏ cố nén lại sự sợ hãi mà lao ra ngoài. Đồng thời lúc này, một chiếc xe BMW màu đen sang trọng nhanh chóng tiến vào. Là Hàn Tử Phong trở về!

Dưới ánh sáng màu vàng nhạt của đèn trần, khuôn mặt như tạc tượng của hắn được phát huy toàn diện. Từng động tác giơ tay nhất chân của Hàn Tử Phong đều toát ra vẻ tao nhã của một bậc vương giả.

Hắn đặt mũi giày xuống đất bước ra khỏi xe, rồi sang bên kia mở cửa địu một người phụ nữ khác. Không khó để nhận ra người đó là nữ diễn viên nổi tiếng Bảo Trân. Nàng ta quét ánh mắt khinh thường về phía cô, tiến tới mạnh bạo tát vào gò má tái nhợt

- Đồ hèn hạ, ngoài cách tung loại video ấy lên mạng thì cô không còn cách nào để giữ được chồng hay sao?

Từ Ái Thuyền đau khổ sờ vào khoé môi đang sưng tấy rỉ máu, khoé mắt đồng thời tuôn ra một giọt lệ. Cô không buồn so đo với Bảo Trân mà chỉ ngược đời mắt ngấn lệ về phía hắn, chồng của cô.

Đây là lần đầu tiên cô bị người khác vung tay hành hung, mà lại hành hung trước mặt chồng mình. Nhưng hắn cũng không thêm liếc mắt bênh vực cô, chỉ lạnh lẽo đứng đấy như xem một trò hề không liên quan đến mình.

Hàn Tử Phong hẳn liệu có biết trái tim của Từ Ái Thuyền đang nứt toát ra hay không? Máu nóng như ngừng lưu thông, cô chỉ ngược mặt lên trời cười khổ rồi quay lưng bước đi.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Giả Ngốc Của Tổng Tài Đào Hoa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12: Phần 12: Tiểu tam lên ngôi

Cô vừa quay lưng đi, một giọng nói sắc bén vang lên bên tai

"Muốn đi đâu?"

Từ Ái Thuyền chậm chậm ngoảnh đầu nhìn hắn, đôi mắt ửng đỏ thê lương, khoé môi rỉ máu mấp máy từng từ

"Tôi về nhà "

Cô đáp lại lời của Hàn Tử Phong, chất giọng vì đang khóc nên cũng nghẹn ngào khiến lòng người không khỏi thương xót.

Nhưng Hàn Tử Phong vốn đâu còn thời gian để nghĩ đến chuyện xót thương cho cô. Hắn thực sự đã bị Từ Ái Thuyền chọc giận đến nỗi không kiềm chế được, hắn gắt gao lôi cô vào nhà.

"Cô muốn bỏ đi sao? Đâu có dễ! Chẳng phải cô Từ đây một mực đòi gả cho tôi sao? Tại sao bây giờ lại muốn rời đi chứ?"

Cô níu lấy cánh tay trắng kiết của hắn, thiếu điều van xin

"Anh chẳng phải muốn ở cùng cô ta sao? Giờ tôi tác hợp cho các người. Vậy đã đủ chưa? Van cầu anh mau thả tôi ra, người nhà tôi đang gặp nguy hiểm..."

Hắn cười lạnh, dùng lực tay nâng cằm cô lên mà mạnh bạo bóp, xương hàm của Từ Ái Thuyền cơ hồ nát vụn

"Bồn phận của cô chính là làm trò vui cho tôi và cô ấy hiểu không? Còn gia đình cô, sống hay chết tôi đều không quan tâm!"

Hàn Từ Phong vút cô sang một bên như vút một món đồ bỏ đi. Mái tóc xoăn rối bù, cả thân ảnh mảnh dẻ nằm bất lực trên sàn nhà như một con rối gỗ. Sao sự việc lại đi đến bước đường như vậy cơ chứ? Cô chưa từng nghĩ người con trai mình yêu mười mấy năm lại tàn độc đến mức đó. Cô hối hận, tuy yêu nhưng vẫn hối hận!

Hàn Từ Phong choàng qua eo của Bảo Trân mà bước lên lầu, trước khi đi hắn không quên phát tay sai vệ sĩ đóng chặt cửa, hòng muốn cô không thể ra ngoài.

Bảo Trân dán cơ thể nóng bỏng vào lồng ngực hắn, đôi đồng tử ác ý liếc qua Từ Ái Thuyền rồi thu hồi sự thiện lương trở lại, môi mềm lướt qua mặt hắn nũng nịu

"Chúng ta không đi ăn sao anh?"

"Em đói?"

Hắn nhìn nàng, thập phần cung chiêu

Bảo Trân nhu mì gạt đầu, cái miệng nhỏ thót ra từ "Dạ " làm tim hắn tan chảy.

Xoa đầu nàng, Hàn Từ Phong lãnh đạm cất giọng

"Cút xuống bếp chuẩn bị thức ăn cho cô ấy!"

Lời nói ám chỉ dành cho Từ Ái Thuyền, sau đó hắn nói lỏng cả vạt, kéo Bảo Trân vào phòng.

Hắn vốn tính tình vui buồn thất thường. Mọi khi hắn vui vẻ bấy nhiêu thì khi tức giận lại tàn ác gấp bội. Đặc biệt điểm yếu của Hàn Từ Phong chính là Bảo Trân, hắn yêu nàng như sinh mệnh vậy. Động đến nàng ta dù chỉ một sợi tóc thì cho dù kẻ đó là ai vẫn sẽ sống không yên thân !

Trong phòng riêng của hai vợ chồng, cửa phòng không đóng cũng không khép hờ, cứ thế mà mở toan như để toàn bộ cảnh xấu hổ bên trong cho cô nhìn thấy.

Từ Ái Thuyền khổ sở bung khay thức ăn lên phòng. Tiếng thờ gấp của Bảo Trân làm đại não cô trống rỗng, nàng ta quần hai chân trắng nõn quanh hông hắn, nhịp nhàng đáp trả.

Cô hít lấy một ngụm không khí để trấn tĩnh, lòng đột ngột quặn thắt làm Từ Ái Thuyền thích nghi không kịp, một giọt nước mắt lăn dài.

Cô rón rén bước vào phòng, đặt khay thức ăn lên bàn rồi lui ra ngoài, cả một quá trình không sinh ra tiếng động gì. Khớp tay đã sớm bị cô nắm lại đến nổi tê cứng, mỗi một âm thanh ái muội ngân ra đều khiến cô như muốn chết đi sống lại.

"Đi đâu? "

Giọng nói khàn đặc đầm mùi dục vọng vang lên bên tai, quen thuộc nhưng giờ đây lại thập phần xa cách.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Già Ngốc Của Tổng Tài Đào Hoa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 13

.Từ Ái Thuyền không quay đầu lại nhìn hắn, cô chom chớp mắt thu hồi toàn bộ đau đớn vào trong lòng, giọng nói trầm tĩnh đáp lại

"Tôi lui xuống trả lại không gian riêng cho hai người "

Bỗng Hàn Từ Phong buông Bảo Trân ra, giọng cười lớn càng lúc càng gần cô hơn

"Nhưng tôi muốn cô đứng ở đây chứng kiến cảnh tôi và Bảo Trân ân ái với nhau, để cô biết ai mới là người phụ nữ mà tôi yêu!"

Hắn thô bạo giật tóc cô về phía sau, Từ Ái Thuyền rên lên đau đớn, nước mắt không kiềm lại được cứ như thủy tinh lăn dài trên gò má xanh xao. Đầu gối

bị hấn ép quỹ xuống sàn lạnh băng, ra lệnh cho Từ Ái Thuyền

" Phục vụ cho cô ấy ăn"

Từ Ái Thuyền đau đớn đến nỗi da đầu như sắp bung ra, bụng khay thức ăn trên bàn lại giương cho Bảo Trân. Cả quá trình cô không được đứng lên, chỉ quỳ và bò lết trên sàn, đầu gối ngọc ngà đã sớm sưng tấy.

Cô tự cười nhạo mình, cả đời Từ Ái Thuyền sống trong nhung lụa, được cha mẹ trân trọng như bảo bối... Mà giờ đây phải quỳ trước mặt kẻ khác, khuất nhục mà hầu hạ. Cô không nhìn, nhưng có thể cảm nhận được ánh mắt thỏa mãn của Bảo Trân.

Nàng đưa một thìa canh lên bên môi, mùi vị còn chưa nếm mà đã không hài lòng kêu lên

" Đây là thức ăn cho chó à?"

Tô canh nóng lập tức hắt hết lên cơ thể mảnh khảnh của Từ Ái Thuyền, cô hét thất thanh lên một tiếng, không chịu đựng nổi nữa, hung dữ quát vào mặt Bảo Trân

"Phải rồi, không phải chính con chó trước mặt tôi đây một hai đôi ăn hay sao?"

Từ Ái Thuyền trào phúng nhìn nàng, một câu nói tuôn ra khiến Bảo Trân giận run người, nàng không kiên nhẫn mạnh tay tát liên tục vào mặt cô

" Con mất dạy, con khốn"

Từ Ái Thuyền hết mực chịu đựng rồi, cô vùng tay đáp trả lại liền bị một bàn tay khác kim chặt, lực đạo như muốn bẻ gãy tay cô. Là Hàn Tử Phong! Chỉ nghe tiếng rôm rốp thật gai óc, bàn tay trái của Từ Ái Thuyền sùi sệ. Cô thống khổ khóc cũng không ra tiếng.

Hắn đứng trước mặt cô, cơ thể trắng kiện tạo nên áp lực vô hình khiến Từ Ái Thuyền mất bình tĩnh.

" Từ Ái Thuyền cô hãy nhìn cho kỹ cảnh ngày hôm nay, dù cô có trăm mưu nghìn kế để bước chân vào nhà họ Hàn thì người phụ nữ tôi yêu vẫn là Bảo Trân, đã rõ chưa?"

Mắt hắn trợn lên dữ tợn, nhiệt độ trong phòng không biết từ khi nào đã giảm đến mức khiến Từ Ái Thuyền đóng băng. Cô chỉ biết lau nước mắt mà gật đầu, nỗi từng câu từng chữ hắn nói khiến tim cô đau như bị nghiền nát.

Bảo Trân ngồi thong thả trên giường nhìn cô bằng ánh mắt giễu cợt của kẻ thắng cuộc.

Hàn Tử Phong nhếch môi, cơ mặt đã giãn ra không ít. Vỗ vỗ đầu cô như một người chủ nhân vỗ về một tên nô lệ thấp hèn đang khóc

" Tốt nhất là nên tự nguyện phục tùng tình nhân của tôi, nếu không đừng trách tôi vô tình. "

Hắn xoay người bước đi, không gian xung quanh Từ Ái Thuyền cũng giảm bớt đi áp lực cùng lạnh lẽo. Hắn dùng chân quẩn quanh cơ thể lả lợ của Bảo Trân rồi ôm nàng vào nhà tắm.

Từ bên trong vọng ra những tiếng nũng nịu, dường như muốn phô trương cho người bên ngoài nghe thấy

" Người ta bị anh hành cho mệt rồi nha, đừng có đòi nữa mà"

" Ưm~ Bảo bối à hãy để anh yêu em "

Từ Ái Thuyền nắm chặt nắm đấm, móng tay sấn bén cửa vào da thịt nhưng vẫn không cảm thấy đau đớn. Lòng cô chợt lạnh. Đôi đồng tử đột nhiên không còn nhẵn nhụi mà trở nên tàn nhẫn cực kỳ hết như con thú đã bước tới đường cùng, có thể làm ra những chuyện độc ác nhất. Tiếng nhắc dao cực kì sắc lạnh làm cho căn phòng như đóng băng, mỗi bước chân của Từ Ái Thuyền lại một gần nhà tắm hơn, cô vùng dao...

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Giả Ngốc Của Tổng Tài Đào Hoa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14

Tiếng nước ngừng xả hẳn, Bảo Trân hớn hở bước ra ngoài

" Anh có giỏi thì đuổi theo người ta đi"

Nàng choàng cái khăn tắm trên mình, mái tóc ngắn thấm nước tôn lên vẻ gợi cảm cho Bảo Trân, giọng nữ thánh thót thốt ra từ cái miệng nhỏ nhắn.

Bỗng nàng trợn mắt, một tiếng la thảm thiết khiến lòng người hoang mang vang lên " Á á á "

Bóng của Từ Ái Thuyền lách qua bên tường, con dao nhọn đâm liên tiếp vào bụng của Bảo Trân, khiến máu rỉ ra không ngừng. Trông cô lúc này y hệt một con thú dữ, máu nóng thấm đầu trên khăn tắm của Bảo Trân, loang lổ khiến người, văng tung toé trên khuôn mặt kiêu diễm của Từ Ái Thuyền, tay cô cũng nhiễm màu đỏ của máu.

Chết hết đi, tốt nhất là chết hết đi! Ép tôi ra nông nổi thế này là đều tại các người! Mỗi câu than oán đều là một nhát đâm sâu, khung cảnh trước mắt không khỏi làm người ta khiếp sợ

Bảo Trân thở gấp, chỉ kịp trợn mắt sau đó ngất lịm đi.

Tại bệnh viện

Hàn Từ Phong bức dọc nói lòng că vạt, hấn lo lắng đi qua đi lại trước cửa phòng cấp cứu không biết bao nhiêu lần, tâm tình cũng trùng xuống hẳn.

Từ Ái Thuyền chết tiệt, vậy mà độc ác không khác gì một con thú dữ. Hấn bản thân chứng kiến trực tiếp cảnh cô dùng dao gọt hoa quả đâm liên tiếp vào bụng của Bảo Trân, cảnh giết người máu me thế này trên thương trường đối với hấn chỉ như một trò đùa. Nhưng giờ đây người cầm dao chính là vợ trên danh nghĩa của hấn, một tiểu thư cảnh vàng lá ngọc mà lại máu lạnh đến vậy.

Hàn Từ Phong đã cảnh cáo cô không biết bao nhiêu lần nhưng cô vốn không để lời hấn vào tai. Được rồi, nếu lần này Bảo Trân của hấn có mệnh hệ gì hấn sẽ khiến Từ Ái Thuyền sống không bằng chết!

Một cuộc điện thoại gọi tới cho hấn, Hàn Từ Phong nâng tay bắt máy

" Alo "

" Thừa Hàn tổng, tin tức xấu của Bảo Trân tiểu thư đã được xóa bỏ, cổ phiếu trên thị trường khôi phục lại mức giá ban đầu, thậm chí là đang tăng vọt. " Giọng nói tuy cung kính nhưng không giấu được vẻ vui mừng của Hoàng Diệp.

"Nhưng có một tin động trời hơn... Đó là tập đoàn Từ thị đã bị thu mua bởi một người tên là Triệu Từ Vương, thậm chí cả Từ gia cũng mất tích không rõ lý do!"

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Giả Ngốc Của Tổng Tài Đào Hoa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15

Ánh mắt của Hàn Từ Phong nguy hiểm cực độ. Tập đoàn Từ thị so về địa vị cũng không kém Hàn thị là bao, nay liền bị thu mua gọn tron trong vòng một nốt nhạc, nhưng theo hấn nghĩ Từ gia không có lý do gì để bán đi một tập đoàn đang lớn mạnh như thế được.

Còn có... cả Từ gia đều mất tích một cách bí ẩn. Hấn bỗng nhớ lại một câu nói của Từ Ái Thuyền: " Tôi muốn về nhà, cha mẹ tôi đang gặp nguy hiểm.. " trong lời nói của cô khi đấy còn ẩn chứa cả sự hoảng sợ cùng bất lực.

Hàn Từ Phong nhíu nhẹ mi tâm, toàn thân âu phục toát ra vẻ lạnh lùng như băng tuyết. Trong chuyện này nhất định có nhiều khúc mắc. Hấn lãnh đạm truyền đạt mệnh lệnh cho Hoàng Diệp

" Cậu điều tra về tên Triệu Từ Vương đó cho tôi. Và trong thời gian sớm nhất phải tìm ra được tung tích của Từ gia. "

Từ Ái Thuyền mở mắt trong tình trạng toàn thân đau đớn không ngừng. Cô cảm giác rằng lục phủ ngũ tạng như bị phanh ra, nước mắt không kìm được lại nóng hổi rơi xuống. Không khó để thấy được trên cơ thể ngọc ngà là những dấu roi hằn sâu, ăn vào trong da tạo nên từng mảng máu vốn cục lại trông thật ghê người. Cô vẫn nhớ như in cái giây phút mà Hàn Từ Phong bước ra từ nhà tắm, hấn nhìn thấy cảnh Bảo Trân một thân bết máu đỏ liền như điên lên, trong mắt giăng hàng vạn tơ máu đỏ ngầu bỏ nhào tới tát cô đến bất tỉnh nhân sự, trong tình trạng ý thức mơ hồ, cô còn nghe được âm thanh lạnh thấu xương mà hấn truyền cho thuộc hạ

" Hành hạ cô ta đến chết đi sống lại cho tôi!"

Tìm cô như chết lặng, Từ Ái Thuyền nhắm chặt đôi mắt phượng, làn mi như rèm đan lại với nhau, có u sầu, có bi thương, phó mặc cho số phận của mình...

Trong không gian ẩm mốc đen tối, Từ Ái Thuyền gắng gượng ngồi dậy. Cô nhạo báng chính bản thân mình, có phải cô quá vô dụng hay không? Ngay cả người đàn ông mình yêu mà cô không thể giữ được, gia đình gặp nguy hiểm cũng lực bất tòng tâm... Thậm chí cả ngồi dậy cũng khó khăn. Cô phải chăng chính là một phế vật đúng không?

Trong tâm cô dâng lên một hồi chua xót, bỗng cô bình ổn trở lại, nghe được một tiếng động đáng sợ. Là tiếng của bầy chuột! Tiếng kêu chín chít trong đêm tối như bủa vây con người, không cho họ lối thoát, không phải một con mà là rất nhiều! Từ Ái Thuyền hoảng sợ lùi về phía sau nhưng chân phải nhói lên tê tái. Chẳng lẽ đã bị đánh gãy rồi sao?

Mấy con chuột đen hôi hám không sợ người mà ngược lại, chúng càng lần tới, một con... Rồi hai con bò đầy lên cơ thể trầy trụa của Từ Ái Thuyền. Cô nhắm mắt, con buồn nôn dâng lên đến tận cổ, lớp da gà trên người đã sớm nổi lên. Bầy chuột đói tấn công cô, chiếc răng sắc nhọn găm vào trong da thịt, máu tươi theo đó mà chảy ra. Một tiếng rên thống khổ vang vọng trong căn phòng đen tối, cô có la đau đến khản họng cũng không có ai tới cứu, từ trong hốc mắt, từng giọt nước như thủy tinh tuôn ra nhiều đến nỗi ướt đầm khuôn mặt. Cô bắt đầu lên cơn co giật

"Thưa ông chủ, chúng tôi đã điều tra và được biết Từ tiểu thư đang bị hành hạ rất thê thảm!"

"Mẹ kiếp! "

Người thanh niên ngồi trên chiếc ghế đế vương, cúc áo tùy ý để hở một cách tiêu sái. Anh tức giận bóp nát ly rượu trong tay, miệng ngọc nhả ra từng chữ

"Hàn Từ Phong, rồi mày sẽ trả giá!"

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Già Ngốc Của Tổng Tài Đào Hoa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16

Từ Ái Thuyền đang ở trong tình trạng hôn mê sâu. Sau khi bị bầy chuột đói tấn công, cô lên cơn sốt co giật. Xét về nơi ở dơ bẩn của chúng, chắc chắn rằng bầy chuột đó đã mang trong mình rất nhiều nguồn bệnh lạ, mà sức đề kháng yếu đuối của Từ Ái Thuyền sao có thể chống lại cơ chứ? Cô rơi vào tình trạng nguy kịch vô cùng, tính mạng ngàn cân treo sợi tóc, nếu để lâu hơn chút nữa e là sẽ dẫn đến tử vong... Nhưng mà Hàn Từ Phong lại không muốn cô chết sớm như vậy, hẳn phải từ từ hành hạ cô, nếu Từ Ái Thuyền có chết cũng phải là do hần tự tay mình kết liễu cô!

Tại bệnh viện riêng của Hàn gia, nơi mà Từ Ái Thuyền và Bảo Trân đang điều trị sức khỏe...

Bảo Trân đã sớm tỉnh lại, trong ý thức của nàng ta lúc này là sự phẫn nộ khôn nguôi. Được biết tin Từ Ái Thuyền cũng đang trong tình trạng nguy kịch đến tính mạng cũng khó mà giữ liên khiến lòng dạ nàng rất hả hê. Nhưng tại sao Hàn Từ Phong còn đưa cô vào bệnh viện, sao không để cô ta chết quách cho xong?

Nghĩ đến đây, nộ khí trong mắt Bảo Trân càng hiện lên dữ dội, nàng bầu chặt nắm đấm, hàm răng nghiến ken két vào nhau.

Ả đàn bà Từ Ái Thuyền đó lại có thể cả gan cầm dao đâm nàng đến sắp chết? Haha, Từ Ái Thuyền à, không lẽ mày chán sống đến mức đó rồi sao, đến cả tao cũng dám động vào. Nếu Hàn Từ Phong không xử lí được mày, hay để tao thay anh ấy...

Nàng hơi nhíu mày, nhẹ nhàng rút van truyền nước ra khỏi tay. Đôi mắt tàn nhẫn liếc qua chiếc đồng hồ treo trên tường. Đồng hồ chỉ 8h20", tức là trong khoảng thời gian này Hàn Từ Phong đang ở công ty giải quyết công việc, sẽ không có mặt tại bệnh viện được.

Bảo Trân nhíech môi, khuôn mặt nhỏ nhắn đã nhiễm mùi tà khí.

Vì đây là bệnh viện tư của Hàn gia nên không gian bên trong vô cùng yên tĩnh. Ở đây ngoài Từ Ái Thuyền, Bảo Trân và vài vị bác sĩ, y tá ra thì chẳng còn ai khác. Đây quả là một thời cơ rất thích hợp!

Bảo Trân mặt lạnh như tiền, từng bước chân càng tỏa ra sự nguy hiểm chết người. Nàng dùng chân trước cửa phòng của Từ Ái Thuyền, bàn tay nâng lên mở cửa.

Trên giường bệnh là một cô gái yêu kiều đang nằm nghỉ ngơi, đôi mắt của cô gái ấy nhắm chặt, cả cơ thể toát ra mùi hương thoang thoảng làm lòng người êm dịu. Gương mặt của Từ Ái Thuyền tuy đã tiêu tụy, hốc hác nhưng vẫn không kiềm được vẻ đẹp lê hoa đài vũ, quyến rũ lòng người vô thức khiến Bảo Trân chặc chặc cánh môi.

Bệnh mà vẫn còn đẹp đến vậy sao? Nụ cười rất kịch nở trên đôi môi của nàng ta, Bảo Trân tự nhiên muốn hủy nát gương mặt khả ái này của Từ Ái Thuyền để xem cô dùng cái gì để đi mê hoặc đàn ông đây!

Không gian trong phòng bệnh căng thẳng như dây đàn, mà Từ Ái Thuyền vẫn nhàn nhạt nghỉ ngơi, không hề nhận ra nguy hiểm đã cận kề đến bênh mình,

cô như một thiên sứ nhỏ nhắn đang say giấc vậy!

Bảo Trân khần trương cầm lấy con dao gọt hoa quả kê lên da mặt của Từ Ái Thuyền. Từ Ái Thuyền không hiểu sao hơi cựa quậy khiến Bảo Trân sững người hồi lâu nhưng thoáng chốc nàng ta đã khôi phục được về bình tĩnh vốn có. Mỏi mòng nhếch lên thành hình bán nguyệt, con dao không có mất xuyết qua trên da mặt của Từ Ái Thuyền, máu từ vết thương rỉ ra thấm ướt gối.

Bảo Trân tiếp tục đắc ý nâng con dao nhỏ lên chuẩn bị rạch thêm một đường nữa, nàng thật tỉ mỉ mỗi chỗ trên khuôn mặt của Từ Ái Thuyền đều bị rạch sâu vào trông rất khủng khiếp. Cô rên lên đau đớn, nước mắt trào ra khỏi bờ mi nhưng vẫn không tỉnh dậy.

Bỗng tiếng điện thoại reo liên hồi như tiếng tử thần thúc giục khiến Bảo Trân mất bình tĩnh, vô tình đánh rơi con dao xuống sàn. Đôi tay nàng ta vô thức run lên hồi lâu, mồ hôi túa ra nhễ nhại trên khuôn mặt. Đây quả thật chính là biểu hiện của những người đang làm việc xấu mà bị bắt quả tang tại trận.

Bảo Trân lấy bình tĩnh mở điện thoại ra, nhìn tên người gọi đến mà nàng lại càng lạnh người.

" Alo, thưa ông chủ! "

Nàng đã cố kiềm chế, tay còn lại đặt lên phía ngực trái cố trấn tĩnh để giọng nói phát ra thần tiên nhất có thể.

Đầu dây bên kia nghe có tiếng gió thổi rất mạnh, hồi lâu bỗng một giọng nói vô cùng ảm áp nhưng cũng rất nhẫn tâm vang lên

"Hình như Bảo Trân à, em đã đi xa quá phận sự của mình rồi thì phải... "

Câu nói lấp lửng của người đàn ông khiến Bảo Trân hoảng sợ đến nhói tim. Đúng vậy, ông chủ cái cô bên cạnh Hàn Tử Phong là để cô mê hoặc hắn, để kiểm soát cũng như chia rẽ hắn và Từ Ái Thuyền.

"Tôi... Tôi không dám"

" Nhưng Bảo Trân à, em đã làm quá nhiều chuyện xấu rồi!"

Bảo Trân lắp bắp, nói không ra tiếng

" Ông chủ tha mạng..."

"Ngoan, đến bên cửa sổ đi, vén màn ra tôi sẽ cho em một bất ngờ.. Cô gái nhỏ à!"

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Già Ngốc Của Tổng Tài Đào Hoa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 17

Giọng nói ma mị từ trong điện thoại vang ra khiến tim của Bảo Trân không khỏi căng thẳng, cứ như từng đợt sóng thủy triều ập đến khiến nàng run lên. Nàng hiểu được có thể nguy hiểm đang rình rập quanh mình nhưng sự thúc giục tột ra từ lời nói của người đàn ông đó khiến nàng không tài nào kháng cự nổi, cứ như bị bỏ bùa mà tiến tới gần cửa kính.

Rèm cửa được vén lửng lơ, người đàn ông kia cười tàn nhẫn. Anh đoán quả là không sai, Bảo Trân đang ở trong phòng bệnh của Từ Ái Thuyền. Xuyên thấu qua tấm kính lớn, người đàn ông ấy dễ dàng thấy được thân ảnh bé nhỏ của Từ Ái Thuyền, cô đang hôn mê trên giường. Điều khiến tim anh lạnh hơn chính là mặt của Từ Ái Thuyền nhiễm đỏ màu của máu, lòng anh chợt nhói lên một hồi đau đớn.

" Bảo Trân à, vén rèm lên để tôi được nhìn rõ em nào!"

Lại là một lời yêu cầu nữa thốt ra từ điện thoại, nhưng lần này âm thanh ấy vô cùng lạnh lẽo khiến sống lưng Bảo Trân ướt đẫm mồ hôi. Nàng lại tiếp tục kéo màn sang một bên, khuôn mặt nhỏ nhắn như đang bị thôi miên, nghe theo người đàn ông kia một cách vô điều kiện.

Từ tấm kính trong suốt, nàng có thể dễ dàng nhìn thấy trên sân thượng của tòa nhà cao chọc trời có một bóng dáng cao lớn đang hiên ngang đứng đó, tầm mắt hướng nàng mà nhìn, cho dù khoảng cách khá là xa nhưng Bảo Trân có cảm giác cổ áp lực ấy đang ra sức áp bức nàng đến ngộp thở.

Từng sợi tóc của anh mềm mượt đan vào trong gió, hình ảnh này khiến tim nàng choáng ngợp. Khoan đã! Không chỉ có một người mà có tận hai người!

Ánh mặt trời gay gắt phản xạ trên ống nhắm cự li của cây súng trường loé lên quý dị, Bảo Trân hơi nheo mắt, dường như nàng đã dần hiểu ra được điều gì đó.

Mặt của Bảo Trân lúc này trắng bệch rất khó coi, tâm tình ngay lập tức lại bị giọng nói và một tràng cười như Tula địa ngục kia áp bức

" Vĩnh biệt!"

Anh phát tay ra hiệu, viên đạn từ thanh súng trường sau khi được nhắm kĩ càng ngay lập tức đã lìa khỏi nòng súng, xé gió mà bay đi với tốc độ kinh người.

Choang!

Mảnh vỡ thủy tinh vang lên rất lớn thu hút mọi sự chú ý. Viên đạn ghim thẳng vào mi tâm của Bảo Trân, từng vệt máu đỏ thẫm lẫn xuống gương mặt còn chưa hoàn hồn hẳn. Sự việc vừa rồi diễn ra quá nhanh như trong chớp mắt, thân ảnh nàng ngã xuống sàn! Từ trong điện thoại vẫn vang lên giọng cười khùng khiếp của người đàn ông ấy như tiếng từ thần mời gọi. Hơi thở tắc nghẽn ngay lập tức, đôi đồng tử tròn trũng lên ai oán- Chết không nhắm mắt!

" Thừa ông chủ, nhiệm vụ đã xong."

Tên sát thủ quay sang nhìn người đàn ông báo cáo, anh âm trầm nhếch môi

" Ồ? Xong rồi sao?"

Trong ánh mắt của người đàn ông ẩn chứa ý cười như có như không làm tên sát thủ khó hiểu. Bỗng người đàn ông đưa tay bóp lấy cổ của tên sát thủ khiến mất hần long lên sòng sọc, lực đạo rất vừa phải đủ để khống chế đối phương nhưng vì đeo găng tay nên chẳng để lại dấu vết gì trên cổ hắn. Anh thẳng tay quăng hắn xuống từ sân thượng của tòa nhà như thể bẻ cổ của một con chim nhỏ, hoàn toàn không tốn mấy sức lực. Tiếp sau đó là cây súng trường cùng chiếc điện thoại vừa liên lạc với Bảo Trân cũng bị quăng xuống theo.

Anh nhướn mày, tao nhả tháo găng tay da nhét vào trong túi áo choàng lớn màu đen. Nhanh chóng rời khỏi sân thượng.

Cách đó không xa, một chiếc xe màu đen lịch lãm đang đợi anh. Vừa bước vào trong, anh đã ra lệnh

" Xử lí mọi việc theo kế hoạch đã bàn cho tôi!"

Úy Trạch khẽ cúi đầu tuân mệnh, nhưng bất đắc dĩ hỏi lại một câu

" Ông chủ, nếu người đã có tình cảm với Từ tiểu thư thì tại sao lại tạo nên hiện trường ngày hôm nay? Như vậy chẳng phải khiến Hàn Từ Phong hận Từ tiểu thư hay sao? Từ tiểu thư chắc chắn sẽ sống không yên ổn!"

Người đàn ông đó không ai khác là Triệu Từ Vương, anh ngược đầu quét ánh mắt sắc lẹm nhìn Úy Trạch, nhưng miệng vẫn giải thích

" Tốt nhất là cho hai người bọn họ hận nhau đến chết mới thôi. Chỉ có như vậy cô ấy mới cam tâm tình nguyện ở bên tôi mà không lưu luyến gì với Hàn Từ Phong."

Triệu Từ Vương nhàn nhã tựa cả cơ thể vạm vỡ vào thành ghế, bộ dáng cực kì uể oải. Từ Ái Thuyền à Từ Ái Thuyền, tôi nhất định sẽ không để em chịu nhiều uất ức nữa.

Triệu Từ Vương biết Từ Ái Thuyền đang trong tình trạng nguy kịch như vậy, chắc chắn Hàn Từ Phong sẽ không thể nào hành hạ cô được, anh vốn đã suy tính mọi chuyện rất kĩ càng. Đề đặt an nguy của Từ Ái Thuyền lên hàng đầu.

Úy Trạch lập tức cúi đầu tỏ ý đã hiểu, nhanh chóng lái xe đi.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Giả Ngốc Của Tổng Tài Đào Hoa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 18

Tập đoàn Hàn thị tọa lạc tại khu trung tâm kinh tế phồn thịnh nhất thành phố. Tòa nhà cao chọc trời ấy dưới bàn tay lãnh đạo của Hàn gia đã gây mưa gió trên thương trường gần mấy chục năm trời không khỏi khiến người khác phải nể phục.

Phòng tổng giám đốc của Hàn Từ Phong được bố trí một cách đẹp mắt cùng sang trọng nhất, lấy tông màu đen và trắng làm chủ đạo, không khỏi toát lên vẻ ma mị. Đồng thời cũng thể hiện được con người và tính cách của chủ nhân: Lạnh lùng, tàn độc.

Hàn Từ Phong khoác lên cơ thể bộ âu phục màu đen tuyền, tôn lên vóc dáng quyến rũ của một người đàn ông trưởng thành. Mi tâm hắn khẽ nhíu lại, tập tài liệu trên bàn đã bị hắn lật qua lật lại đến muốn nhàu đi. Hắn suy tư, dường như đang cân nhắc một chuyện rất hệ trọng, đó là hắn đang điều tra về tên Triệu Từ Vương, một doanh nhân từ Pháp mới trở về Trung Quốc không bao lâu, vừa vận tên đó lại thu mua tập đoàn Từ thị lớn mạnh dễ như trở bàn tay.

Thông tin ghi trên tài liệu rất rõ ràng:

Triệu Tử Vương, 24 tuổi, là con trai của một người làm vườn cũ cho nhà họ Từ. Năm 19 tuổi, tức là cách đây 5 năm trước, cha của Triệu Tử Vương bị sa thải khỏi Từ gia vì một sự việc rất nghiêm trọng xảy ra, sau đó qua đời với nguyên nhân lên con đột quỵ. Triệu Tử Vương được một doanh nhân tên Gabriel người Pháp nhận nuôi.

Một lần khỏi trắng đục phả ra từ đôi môi bạc của Hàn Tử Phong, đôi mắt như chim ưng nheo lại, hắn đã đưa ra được một kết luận, đó là cái chết của cha Triệu Tử Vương chính do nhà họ Từ gây ra, hắn là hắn ta trở về Trung Quốc để trả thù Từ gia. Mà người nhà Từ gia đã mất tích sạch, trừ Từ Ái Thuyền. Nếu kết luận như vậy là hoàn toàn hợp lý.

Hàn Tử Phong tao nhã cầm điện thoại nhấn một dãy số gọi. Sau đó từ bên kia vang lên một giọng nói cung kính

"Thưa Hàn tổng, có chuyện gì phân phó ạ?"

Hàn Tử Phong nheo mắt, rút một hơi thuốc lá, sau đó nhàn nhạt ra lệnh

"Nhạc, theo dõi nhất cử nhất động của Triệu Tử Vương cho tôi, đồng thời xem thử Từ gia đã bị hắn giết hết chưa."

"Dạ rồi!"

Cúp điện thoại, đôi đồng tử của Hàn Tử Phong loé lên một tia khinh bỉ. Hừ, nếu có muốn xóa sổ Từ gia ra khỏi giới thương trường, thì ít nhất người ra tay cũng phải là Hàn Tử Phong hắn sao có thể để tên nhãi kia hót tay trên được chứ? Từ thị không bao lâu nữa chắc chắn sẽ nằm trọn trong tay của Hàn gia thôi.

Cốc! Cốc!

Có người gõ cửa

"Vào đi!"

Hàn Tử Phong thanh thốt cất giọng, không to cũng không nhỏ nhưng đủ khiến người bên ngoài nghe thấy được. Là Hoàng Diệp, trông sắc mặt của cậu ta không tốt lắm. Nhất định là đã xảy ra chuyện không hay ho gì, khiến Hàn Tử Phong nôn nóng

"Chuyện gì?"

Hàn Tử Phong gầm lên, thái độ của Hoàng Diệp hôm nay rất lạ làm hắn không an tâm. Hoàng Diệp hơi cúi mặt xuống, cậu ta không dám nhìn vào ánh mắt sâu thẳm của Hàn Tử Phong, môi hơi run phát ra từng từ một

"Dạ thưa Hàn tổng, Bảo Trân tiểu thư chết rồi!"

Nói hết câu, cậu ta cũng tự giác lui về phía sau, không khéo lại hững hờ con thịnh nộ của Hàn Tử Phong.

Hàn Tử Phong một giây trước còn đang rất bình tĩnh, nhưng ngay bây giờ đây hắn như đang rơi xuống địa ngục xuống, đến việc hít thở cũng thấy khó khăn. Sắc mặt của hắn rất khó coi, dường như muốn bóp nát mọi thứ trước mặt khiến Hoàng Diệp toát mồ hôi lạnh. Cả vóc dáng cao lớn bây giờ bỗng nhiên đứng cũng không vững nữa, hắn ngã người trên ghế. Đôi bàn tay gân guốc nắm chặt đến nỗi mỗi khớp xương đều kêu rầm rập. Hắn một thân lạnh toát nhào ra khỏi cửa, hướng bệnh viện tư của Hàn gia mà đến.

Xác của Bảo Trân được xử lý đầu vào đầy cả, nằng nằm trên giường bệnh, từ đầu đến chân đều đắp tấm lụa màu trắng, dấu hiệu của người đã chết. Hàn Tử Phong một thân ầu phục đen tuyền xộc xệch, bờ môi bạc tím tái đến không còn sức sống nhưng vẫn toát ra vẻ lạnh lẽo thấu xương khiến mấy người bác sĩ, y tá hết hồn, đều tìm đường mà lui ra ngoài.

Hắn ngã người bên cạnh giường của Bảo Trân, bàn tay giết chết không biết bao nhiêu người nhưng giờ đây đến nhấc lên cũng khó khăn, chiếc khăn lụa được nhấc lên, gương mặt của người con gái mà hắn yêu nhất trên đời dần hiện ra không chút huyết sắc, giữa mi tâm của nàng còn có cả một dấu đạn bắn. Hàn Tử Phong như một tên điên, trong miệng lầm bầm cái tên Bảo Trân không biết bao nhiêu lần, hắn dang vòng tay rộng lớn ôm lấy thân xác lạnh băng của nàng, Tim hắn bỗng co thắt dữ dội, đột ngột nhói lên như đang có một thế lực dày vò một cách mạnh bạo, một giọt nước mắt từ khoé mắt hắn lăn xuống.

Bảo Trân, anh nhất định sẽ trả thù cho em.

"Là kẻ nào làm?"

Hàn Tử Phong mím môi, bàn tay nắm chặt. Đôi mắt sát bén giăng đầy tơ máu nhìn Hoàng Diệp

"Dạ thưa Hàn tổng, sau khi phát súng lấy mạng Bảo Trân tiểu thư vang lên, từ trên sân thượng của tòa nhà đối diện hiện trường cũng có một sát thủ rơi xuống, theo thông tin điều tra, viên đạn trên người tiểu thư hoàn toàn trùng khớp với thanh súng trường mà sát thủ đó dùng... Còn cả trước khi bị bắn, Bảo Trân tiểu thư có nhận được cuộc gọi của tên sát thủ, hắn làm vậy để dụ tiểu thư đến gần cửa để dễ bề gây án..."

Hàn Từ Phong không hài lòng, quát lên

"Tóm lại ai là kẻ chủ mưu?"

Hoàng Diệp hơi bất ngờ, sau cái chết của Bảo Trân, dường như hắn đã thay đổi rồi, luôn nổi nóng và thiếu bình tĩnh hơn trước.

"Dạ thưa, là Từ Ái Thuyền!"

Hắn đập mạnh tay xuống bàn khiến Hoàng Diệp giật mình, cậu ta lùi về phía sau, gương mặt điển trai cũng hoảng sợ theo.

"Cô ta đang hôn mê chưa tỉnh, sao có thể?" chính Hàn Từ Phong cũng không thể tin Từ Ái Thuyền chủ mưu giết chết Bảo Trân, nhưng nếu đó là sự thật thì hắn nhất định phan tay cô ra.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Già Ngốc Của Tổng Tài Đào Hoa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19

Hoàng Diệp cẩn trọng báo cáo thông tin mà cậu đã điều tra được với ngữ khí có phần hoang mang

"Thưa Hàn tổng, tên sát thủ kia không phải hoạt động một mình mà là theo tổ chức. Tôi điều tra được thông tin, vài ngày trước có một người tự xưng là Từ Ái Thuyền giao dịch với tổ chức đó, yêu cầu thanh lý Bảo Trân tiểu thư. Còn trả một khoảng thù lao lớn. Và quan trọng nhất, lúc đó Từ Ái Thuyền chưa bị anh nhốt vào nhà kho, hoàn toàn có thể lên âm mưu giết người."

Điều khiến cậu hoang mang nhất là Từ Ái Thuyền chỉ là một tiểu thư lá ngọc cành vàng, tại sao lại biết đến một tổ chức máu lạnh, giết người không chớp mắt như vậy chứ? Nhưng bằng chứng tính đến giờ phút này đã thu thập quá đủ để kết tội Từ Ái Thuyền, và lại chẳng phải cô ta cũng đã cầm dao đâm Bảo Trân một lần hay sao? Giết người một lần thì ắt sẽ có lần thứ hai.

Con người của Hàn Từ Phong trở nên tàn nhẫn lạ thường, hắn thế nào lại quên chứ, Từ Ái Thuyền từng cầm dao đâm Bảo Trân một lần cơ mà. Từ Ái Thuyền, cô quả thật là loại đàn bà thâm độc. Tôi quyết sẽ hành hạ cô không khác gì sống trong địa ngục.

Gân xanh trên trán nổi lên, Hàn Từ Phong chính là đang kiềm chế tức giận đến điên người. Bỗng hắn mở miệng

"Khôi phục lại gương mặt bị rạch nát của cô ta."

Hoàng Diệp hơi khó hiểu, với tính cách của Hàn Từ Phong, cùng với tình yêu mà hắn dành cho Bảo Trân, đáng lẽ ra hắn phải giết Từ Ái Thuyền đi mới phải. Sao giờ lại muốn điều trị cho cô ta?

"Hàn tổng, ngài thật sự muốn giữ lại mạng cho cô ta sao?"

"Không những vậy, tôi còn phải đối xử thật tốt với cô ta. Chẳng phải cô ta là vợ tôi hay sao?"

Lời nói của Hàn Từ Phong không nghe ra được phần nào ôn hòa ngược lại rất rợn người là đằng khác. Hắn cố ý rít mạnh từ "Tốt" bỗng khiến cơ thể của Hoàng Diệp hơi chao đảo, nụ cười của Hàn Từ Phong quả thực đã dọa sợ cậu mất rồi. Hoàng Diệp dám chắc, Từ Ái Thuyền sẽ trả giá đắt hơn cả cái chết.

Bảo Trân vốn là một minh tinh nổi tiếng, lại kèm theo tin tức cặp bồ với Hàn tổng, người thừa kế của Hàn thị, ngay sau khi nàng chết, đám phóng viên như điên cuồng bao vây quanh nhà riêng của Hàn Từ Phong, cũng như công ty Hàn thị để cập nhật thông tin mới nhất. Chưa kịp đến tại Hàn Từ Phong, Hoàng Diệp đã phải người xử lý ổn thỏa mọi chuyện, quyết không để hắn phiền lòng. Cứ đứng ra giải thích một câu "Bảo Trân là minh tinh nổi tiếng, không tránh khỏi những xung đột, hiềm khích. Vì vậy nên bị ám sát."

Lời giải thích quá ngắn gọn, không thỏa mãn được sự tò mò của các phóng viên, đồng thời thế lực Hàn gia chèn ép quá lớn mạnh, mọi thông tin về cái chết của minh tinh Bảo Trân dần trôi vào quên lãng.

- Thưa Hàn tổng, Hàn lão phu nhân tìm ngài.

Hàn Từ Phong dời mắt khỏi tập tài liệu trên tay, xoa huyết thái dương rồi nhàn nhạt đáp

- Mời bà ấy vào.

Hắn đã không nhớ rõ mình đã mấy ngày rồi chưa nghỉ ngơi, chưa ăn được một bữa cơm ngon miệng, chỉ vui đầu vào mớ công việc chất chồng kia, bởi lẽ

Hàn Từ Phong không cho phép bản thân có thời gian suy nghĩ về Bảo Trân, cũng như không muốn kẻ thù bất được điểm yếu mà hạ gục công ty Hàn thị của hắn được.

Lệ Quyên sụt sùi lấy khăn lau nước mắt, nhìn thấy Hàn Từ Phong trong bộ dạng nhếch nhác bà thật không tránh khỏi đau lòng. Con trai của bà từ bao giờ đã thành ra như vậy?

- Mẹ ngồi đi.

Bà chụp lấy cánh tay trắng kiết của hắn, giọng rung rung

- A Phong à, người chết cũng đã chết rồi, con có tự dấn vật hay đau khổ cũng chẳng có ích gì, và lại việc này đâu phải lỗi do con, cần gì phải tự hành hạ mình như thế chứ? Phong, nghe mẹ được không, bây giờ con cũng đã có vợ rồi, hãy quan tâm vợ con nhiều hơn...

Hàn Từ Phong chán ghét hất tay bà ra, cướp lời, không phải hắn bất hiếu vô lễ, mà bởi vì mẹ hắn vốn không hề nghĩ cho hắn.

- Con vẫn ổn, mẹ không cần lo. Nếu thực sự mẹ thương con thì ngay từ đầu đã không ép con kết hôn, đáng ra phải tôn trọng sự lựa chọn của con mới phải.

Đối với hành động này của Hàn Từ Phong khiến tim bà quặng thắt, nét mặt quý phái của Lệ Quyên ẩn chứa đau khổ

- Mẹ cũng chỉ vì muốn tốt cho con, Từ gia vốn là một tập đoàn lớn, mẹ nghĩ có sau khi kết thông gia sẽ khiến công ty Hàn thị chúng ta lớn mạnh hơn.

- Với năng lực của con, chẳng lẽ Công ty nhà chúng ta không lớn mạnh được sao?

Hàn Từ Phong gắt lên với Lệ Quyên, chợt nhận ra hành động của mình hơi quá, hắn liền quay mặt sang hướng khác, hạ giọng

- Thôi được rồi, người con yêu cũng đã chết, từ nay con sẽ toàn tâm toàn ý với vợ mình. Chuyện Hàn thị cứ để con lo, vừa rồi bà nội ở Pháp mới gọi về cho con, muốn cha mẹ qua đó ở với bà một thời gian. Con nghĩ cha mẹ sớm sắp xếp việc này, đừng để bà đợi lâu.

Hắn thật ra không muốn cha mẹ xen vào chuyện riêng của hắn, muốn trả thù Từ Ái Thuyền, tốt nhất không để mẹ hắn biết. Bởi vì Hàn Từ Phong biết, bà nhất mực bệnh vực và tin tưởng Từ Ái Thuyền.

- Được rồi, con nói vậy mẹ cũng yên tâm rồi, con nhớ chăm sóc sức khỏe cho mình và cả A Thuyền, mẹ và cha con sẽ đi Pháp trong ngày hôm nay.

- Vâng, con rất bận, có lẽ sẽ không tiễn được.

Từ Ái Thuyền phải tiến hành giải phẫu lại khuôn mặt, khâu lại vết rạch chằng chịt kia, cho đến bây giờ cũng đã hai tuần trôi qua, vết thương cũng đã dần khô phục.

Một con người hôn mê trong khoảng thời gian lâu như cô, toàn bộ sự việc diễn ra quanh mình xảy ra như nào cũng không hề hay biết.

Thật ra việc cô bị rạch mặt cũng không hề biết, đến sau khi tỉnh lại mới nghe bác sĩ nói đến, trong lòng dấy lên một hồi lạnh lẽo. Sau khi bị nhốt vào nhà kho, hôn mê sâu sau đó bị rạch mặt, tiếp tục hôn mê. Nực cười, Hàn Từ Phong, Bảo Trân, các người ngược đãi tôi vẫn còn chưa đủ sao?

Từ Ái Thuyền vốn cũng không hề biết việc Bảo Trân bị giết, chỉ tiếc thay đã có người thành công giăng ra kế hoạch chu toàn để đổ tội cho cô.

Bạn đang đọc truyện *Có Vợ Già Ngốc Của Tổng Tài Đào Hoa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 20

Từ Ái Thuyền chợt nhớ ra điều gì đó khiến đôi đồng tử co rút tức thời, cô vẫn còn nhớ đến ngón tay đâm đĩa máu của anh mình hôm đó. Qua khoảng thời gian cô hôn mê lâu như vậy, vẫn chưa làm rõ được sự tình của gia đình, không biết cha mẹ và anh trai ruột cục có ổn hay không. Lòng Từ Ái Thuyền nao nao như lửa đốt, cô quả thật không yên tâm.

Cô dứt khoát cởi bỏ ống truyền nước ra, khuôn mặt xinh đẹp tái nhợt nhưng đôi mắt sâu thẳm kia vẫn rất sống động, động lòng người. Mái tóc mềm phủ ngang vai, lộ ra bộ dạng nhu mì mà ngoan cường. Từ cửa truyền đến tiếng động vụn vặt cùng tiếng giày ma sát lên sàn nhà trầm ổn, lạnh lùng làm Từ Ái Thuyền giật mình.

Một bóng dáng quen thuộc xuất hiện trước mắt cô nhưng lại mang theo sự xa cách. Trong lòng Từ Ái Thuyền nổi lên một hồi nhộn nhạo reo mừng, bỗng ý nghĩ đó liền bị đập tan, từ trái tim cô truyền đến cơn đau đớn vô tận.

Từ Ái Thuyền, mày nên nhớ rõ, người này đã không biết bao nhiêu lần dồn mày vào chỗ chết, làm tổn thương mày nhiều như thế, vì cái gì mà khi thấy hắn liền vui mừng đây?

Bộ dạng mềm yếu này của cô rơi vào tầm mắt của Hàn Tử Phong, khiến hắn không khỏi giễu cợt. Một người phụ nữ xinh đẹp như vậy, không ngờ thâm độc không khác gì rắn rết.

Từ Ái Thuyền vốn là tâm can bị tổn thương nên mới không thèm nhìn thẳng mặt của Hàn Tử Phong, vì thế nên cô không thể thấy được lửa hận trong mắt hắn đang thiêu đốt mình.

- Muốn đi đâu?

Không bao lâu sau, chất giọng ma mị, âm lãnh của Hàn Tử Phong vang lên ngay bên tai cô, còn có cả hơi thở nóng rực phả vào cánh tai mềm mại, một cảm giác lạnh lạnh như đang bị thôi miên.

Từ Ái Thuyền trấn tĩnh lại trái tim đang đập loạn, bình tĩnh đáp

- Tôi cảm thấy đã khỏe, không thích hợp ở đây nữa.

Câu nói của Hàn Tử Phong cong lên một nụ cười khinh bỉ. Xem ra sau những chuyện tàn ác mà cô làm, cô ta vẫn có thể thần nhiên như vậy. Còn Bảo Trân của hắn đã phải chết một cách khó coi nhất.

Bàn tay hắn thô lỗ nâng gương mặt của Từ Ái Thuyền đến đối diện mình, hơi thở nam tính của hắn trực tiếp phả vào gò má đang dần ửng hồng kia.

Ngón tay thon dài vân vê vết sẹo đang dần hồi phục trên má cô, hắn khẽ giọng, như nói cho Từ Ái Thuyền nghe, cũng là nói cho mình nghe

- Không ngờ sau khi bị rạch mặt mà cô vẫn xinh đẹp như vậy...

- Anh! Từ Ái Thuyền tức giận hất bàn tay vô tình kia ra khỏi mặt mình, ngay lập tức từ chiếc cằm nhỏ truyền đến cơn đau dữ dội. Hàn Tử Phong không hề thương hoa tiếc ngọc mà tăng thêm lực đạo trên tay.

Khuôn mặt anh tuấn của hắn giờ đây cực kì khó coi

- Tại sao lúc đó Bảo Trân không dùng dao đâm chết cô luôn cơ chứ. Rạch cô vài đường, ai ngờ liền bị cô hại đến chết.

Từ Ái Thuyền hơi chấn động, khi nhìn vào đôi mắt của hắn, cô thấy được sự thù hận mà hắn dành cho mình. Cơ thể Từ Ái Thuyền cơ hồ bị loại ánh nhìn lạnh lẽo kia đóng băng, cô run rẩy kịch liệt.

Bảo Trân chết rồi? Điều đó không quan trọng, quan trọng là Hàn Tử Phong nói Bảo Trân là bị cô giết chết.

Chuyện gì xảy ra thế này, chẳng phải lúc ấy cô đang hôn mê sao? Dùng đầu ngón chân để nghĩ cũng biết rằng cái chết kia không liên quan đến cô mới phải chứ.

- Sao? Sao lại im lặng vậy chứ Từ tiểu thư? Cảm thấy có lỗi sao? Cô quả thật là người phụ nữ tàn độc, lòng lang dạ sói.

Một âm thanh chất tai vang lên. Trên má của Hàn Tử Phong in dấu năm ngón tay ửng đỏ nóng hổi.

Từ Ái Thuyền cố gắng hít thở không khí để lưu thông cơn uất nghẹn trong tim, mặc kệ ánh mắt dọa người của Hàn Tử Phong, cô cố lấy can đảm gạt lên

- Tôi chính là hôn mê mới tỉnh dậy, con mẹ nó liền đổ cho tôi tội danh giết người? Nực cười, bộ các người tìm không ra ai để vu khống liền nghĩ đến tôi đầu tiên?

Hàn Tử Phong cười khinh, tàn nhẫn túm lấy mái tóc bồng bềnh của cô xách lên như túm một con gà, Từ Ái Thuyền đau đớn đến độ sắp khóc tới nơi

- Xem ra cô vẫn còn mạnh mẽ chán nhỉ, trình độ diễn xuất của cô thật không tệ.

Gian phòng lạnh lẽo đến mức sắp đóng băng, Hàn Tử Phong lại tăng thêm lực đạo trên tay. Kéo khuôn mặt trắng ngần của Từ Ái Thuyền đến gần mình, cuồng dã mà găm nhăm đôi môi đỏ mọng.

- Tôi sẽ trả thù cô, đây vì cô sống không bằng chết. Sao, có sợ không?

Từ Ái Thuyền giương cao khoé mắt, trào phúng nhìn hắn

- Tại sao phải sợ loại người không bằng cảm thú như anh? Tôi chính là khinh bỉ anh.

Hắn tắc lưỡi, cánh tay đặt vào vòng eo nhỏ nhắn của cô, xiết chặt

- Cô nghĩ là tôi quan tâm? Cô giết chết Bảo Trân của tôi, một mạng của Từ Ái Thuyền cô đền đủ không? Tôi không những giết cô, mà còn giết cả nhà

cô.

- Anh...

Từ Ái Thuyền uất nghẹn đến độ hô hấp khó khăn, lại kèm thêm hành vi càn rỡ của Hàn Từ Phong khiến cô khó chịu. Hắn tiếp tục hung hăng cắn đôi môi đỏ kia đến rỉ máu. Vị máu tanh loang trong khoang miệng khiến cả đại não hắn phấn khích, môi bạc bắt đầu hé mở, đầu lưỡi tách môi của Từ Ái Thuyền, điên cuồng dây dưa.

Cảm nhận người kia đang không phục, tìm mọi cách giãy dụa, hắn liền nhìn vào mắt cô, chất giọng trầm mị vang lên

- Cô nói tôi là cầm thú sao? Để xem tên cầm thú này sẽ làm tình cô như thế nào.

Giọng nói bị dục vọng dẫn dắt, mất kiểm soát mà lộ ra thập phần mê luyện dụ dỗ khiến Ái Thuyền không biết đây là mơ hay thực.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Giả Ngốc Của Tổng Tài Đào Hoa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 21: H nặng

Ngón tay thon dài của Hàn từ phong nghịch ngợm chui vào chiếc quần mỏng của cô, ra sức nhào nặn hai gò mông căng mịn, bên trên môi lưỡi quần quýt lấy nhau, tuy Từ Ái Thuyền có chút chống đối nhưng không thể chối bỏ sự kích thích do hắn mang lại cho thân thể mình.

Hàn Từ Phong trước giờ chỉ cùng với Bảo Trân lên giường, ngoài nàng ra thì chưa từng cùng ai làm chuyện này, có lẽ Từ Ái Thuyền chính là một ngoại lệ của hắn.

Cánh tay trắng mịn dùng sức đẩy lồng ngực của hắn ra khỏi người nhưng càng chống đối, vòng tay hắn lại như một nút thắt từ từ xiết lại, đến không còn kẽ hở, ôm cô thật chặt mà dày vò.

Tiếng thờ dóc trầm đục vang lên bên vành tai mỏng của Từ Ái Thuyền, dẫn dắt cô cùng hắn trầm luân trong dục vọng. Hàn Từ Phong nhả cánh môi sưng tấy của cô ra, môi bạc lại áp xuống cái cổ thon dài mê người, nhấp nhám cắn một cái thật đau. Chờ cho đến khi dấu răng in trong da thịt cô, hắn mới hài lòng nhếch môi.

Từ Ái Thuyền bị cổ cảm xúc hoan đại làm cho da đầu tê rần rần, nhưng vẫn giữ bình tĩnh quát lên

"Anh bị ối, buông tôi ra, tôi sẽ báo cảnh sát anh về tội cưỡng hiếp."

Chất giọng mềm mại của Từ Ái Thuyền không có chút ý vị gì gọi là đe dọa, ngược lại còn chọc cho Hàn Từ Phong cười lớn.

"Cô nên nhớ, cô là vợ tôi. Tôi không những cùng cô làm tình một lần mà có thể làm thêm nhiều lần khác nữa. Thế nào? Cô nghĩ xem có tên cảnh sát nào dám can thiệp vào chuyện chăn gối của vợ chồng mình không?"

Hắn đều giả cười một điệu cười khiến Từ Ái Thuyền vô thức rùng mình. Bàn tay luồn vào trong áo, trực tiếp càn rỡ lấn chiếm lấy hai bầu ngực căng tròn phía trên, bàn tay của Hàn Từ Phong như mang theo dòng điện, chạm đến đâu nơi đó đều tê dại không ngừng.

"Um.. A.." Theo tiết tấu, ngón tay hắn vờ vẽ hai hạt đào lớn trước ngực cô. Ép cô tựa sát người vào bức tường lạnh lẽo. Lại là tiếng cười cợt nhả xa xa vang lên bên trên đỉnh đầu cô.

"Tôi muốn cô ở tư thế này, thật sự quyến rũ."

Hàn Từ Phong áp đầu lưỡi tinh ranh xuống mon tron lấy vành tai ửng đỏ, cự vật giữa hai chân đã căng phồng lên đòi hỏi được phóng thích. Hắn cố ý phả tiếng rên rỉ dâm dăng vào tai nhằm kích thích Từ Ái Thuyền, vật cứng rắn mạnh mẽ chà xát vào phần mông căng tròn.

"A~~"

Từ Ái Thuyền vốn không thể chống cự lại sự kích tình dữ dội của người đàn ông này, gương mặt xinh đẹp vì hưng tình mà ửng đỏ một mảng, môi mọng ngậm nga vài tiếng rên rỉ dâm mê. Hắn hài lòng nường này, bản thân cũng hết mức chịu đựng, khóa quần được kéo xuống phóng thích dục vọng cực đại đang căng cứng kia. Quần của Từ Ái Thuyền được hắn vén đến bắp đùi, lộ ra hai bầu thịt rửng nỏn nà vì cơ tình mà run lên kích thích xâm lấn. Cự vật áp sát vào hoa huyệt hồng nõn ẩm ướt, mặt dịch điều tiết ra khá nhiều. Hắn một tay nâng hông của cô lên, cơn thịnh dục mãnh mẽ đâm vào.

Từ Ái Thuyền bất chợt nhắm mắt thật chặt, tiếng nỉ non cũng ngưng bật. Ánh mắt đều bị sự thống khổ chiếm đóng. Đây là lần đầu tiên cô làm chuyện giường chiếu, mà lại ở tư thế như này thì quả thật không thể chịu đựng nổi. Côn thịnh đầy gân nổi lên của Hàn Từ Phong vừa đưa vào trong, tiếp xúc với da thịt mềm mại liền như muốn nổ tung. Hắn không quan tâm đến sự bất thường của Từ Ái Thuyền, thất lưng mạnh mẽ thúc vào, ngay sau đó hắn mới cảm nhận được thứ gì đó bị xé toạc cùng tiếng thét đau đớn của cô.

"A a a a "

Phải, lần đầu tiên của Từ Ái Thuyền đã thuộc về hắn.

Chỉ nghe thấy tiếng khóc trong đau đớn của Từ Ái Thuyền vang lên bên tai, như liều thuốc kích dục khiến hắn trầm mê vô độ.

"Hức... Dừng lại..."

Cô nỉ non cầu xin hắn, Bờ ngực vững chắc áp sát vào tấm lưng mảnh mai của cô, hắn bỏ ngoài tai sự van xin, liên tục thúc đẩy cự vật vào trong, mỗi lần như vậy sau khi rút ra đều trơn ướt.

"Chậm thôi... Ô.... ô"

Cô rên nhẹ,

Tiếng kêu nhóp nhép vì sự va chạm kịch liệt mà vang lên dữ dội. Hàn Tử Phong thở dốc, hoa huyết của cô chặt hẹp hút lấy hắn khiến hắn thờ cũng khó khăn, mồ hôi đầm đìa đầy trán. Từ Ái Thuyền từ sự đau đớn dữ dội ở hạ thể chuyển thành mê khoái chết người, bờ mông vênh cao tham lam đòi hỏi nhiều hơn ở hắn. Môi đỏ mọng bật ra tiếng ngậm nga trầm bổng, bỗng bị cánh môi bạc kia tiếp tục dày vò, đầu lưỡi hắn như rắn nước tách bờ môi đỏ, tung hoành ngang dọc trong khoan miện Từ Ái Thuyền khiến cô đắm mình vào trầm luân cùng hắn.

Trong lòng cô như có một dòng nước ấm áp len lõi, cô không cần biết hắn có ghét bỏ cô hay không, chỉ toàn tâm toàn ý muốn cùng hắn...

Mỗi lần luật động đi vào, khát đầu đều chạm đến hoa tâm mềm mại sâu kín kia, cứ những lần như vậy hắn có thể nghe thấy tiếng kêu thống khoái của Từ Ái Thuyền, bờ thịt nộn hồng bên trong cô ấm áp gắt gao ôm lấy côn thịt to lớn... Nơi giao hợp của hai người là một mảng ướt đầm nhóp nhép, trơn mịn cho mỗi lần xâm chiếm của hắn khiến đại não của cô tê dại, đạt được khoái cảm cao nhất.

Cả gian phòng chỉ có thể nghe thấy tiếng động va chạm dâm dã cùng những tiếng rên kích tình dữ dội.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Giả Ngốc Của Tổng Tài Đào Hoa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22

Sau hôm đó, Từ Ái Thuyền được hắn đưa trở về biệt thự riêng của hai người.

Trở lại nơi ở khi trước của mình, nhưng đối với cô nó không quen thuộc mà lại rất xa lạ. Thím Trương cùng những người giúp việc cần cù khác mà cô chọn cũng bị hắn đuổi việc hết. Thay vào đó là một đàn người nữ giúp việc chân dài nóng bỏng, khoác lên cơ thể bộ đồ nữ hầu gái dễ dàng quyến rũ đàn ông.

Nhìn thấy Hàn Tử Phong, bọn họ đứng ngay ngắn vào hai bên, cung kính cúi đầu. Sắc mặt các cô ấy đều ôn hòa dịu dàng lấy lòng chủ nhân. Ngay đến từng hành động, cử chỉ cũng thật từ tốn thanh thoát.

Từ Ái Thuyền đưa mắt quan sát kỹ từng người một, ngũ quan của ai cũng tinh xảo, xinh đẹp xuất thần. Chắc chắn cũng là người mẫu hạng A.

"Chào chủ nhân, mừng ngài trở về!"

Hàn Tử Phong lịch lãm hạ người ngồi lên chiếc ghế sofa sang trọng, tùy ý phát tay, ý bảo bọn họ không cần hành lễ chào nữa. Hắn nâng ly trà lên bên môi, thuận thế uống một ngụm. Sau đó cất giọng nói lạnh lạnh:

"Cô ta, sẽ là người giúp việc mới của tôi. Nghe bảo rằng cô ta rất khỏe, làm bao nhiêu cũng không mệt. Vậy nên trong số các cô, có việc gì khó làm thì cứ giao hết cho cô ta."

Ánh mắt lạnh lẽo của hắn hướng về phía Từ Ái Thuyền, nhìn thấy biểu cảm phức tạp trên mặt cô, hắn lại càng dâng lên sự khinh bỉ, hắn muốn làm khó cô, hỏi tập tót:

"Tôi nói có đúng không? Từ Ái Thuyền?"

Cô mệt mỏi, biết rõ bây giờ làm gì cũng bị yếu thế hơn hắn nên khuất nhục đáp lại:

"Vâng, thưa chủ nhân!"

Khóe môi cô nhếch lên, hai từ "Chủ nhân" cố ý thốt ra một cách trào phúng nhất. Lập tức hành động này thu hút sự chú ý của các cô gái kia, họ nhìn cô

châm chọc. Bộ cô đang muốn gây sự chú ý với chủ nhân bọn họ hay sao?

Quản gia cũng là một người phụ nữ trẻ tuổi, tầm 25-26 tuổi, tên Lạc Lạc. Cô ta đưa cho Từ Ái Thuyền bộ đồ nữ hầu gái hai màu trắng đen như bao người khác, còn dặn dò thật kĩ

"Chủ nhân không thích vẻ mặt lúc nào cũng hầm hầm, cô nên chỉnh đốn lại điều đó ngay trên mặt của mình đi"

Từ Ái Thuyền chỉ biết nhún mày, không cho cô hầm hầm với hần, chẳng lẽ bắt buộc cô khi gặp hần thì phải cười toe toét như điên sao?

Cô thay xong trang phục, liền bị hần gọi lên phòng ngủ. Căn phòng này nhìn thế nào cũng quen mắt, là phòng ngủ khi trước của hai vợ chồng, nay cũng không có gì thay đổi.

Hần Từ Phong ngồi uy nghiêm trên giường lớn, ánh mắt phóng về phía cô, thận trọng đánh giá từ trên xuống dưới người con gái trước mặt.

Cái cổ cao kiêu ngạo trắng nõn, lại thêm xương quai xanh mê người ẩn hiện dưới nơ cổ áo. Hai bầu ngực cao ngất, tôn lên khe rãnh mê người ở giữa. Nơi đó có một vết đỏ chói do hôm đó trong bệnh viện hần lưu lại. Bộ trang phục này rất hợp với cô! Hần cao hứng như óng mày.

Trước ánh mắt soi mói ác ý của hần, Từ Ái Thuyền cảm thấy ngột ngạt khó thở. Cô định mở miệng, lại bị hần cắt lời

"Cái đầu hầu gái của cô đâu?"

Từ Ái Thuyền nghe vậy vô thức sờ lên đầu, rồi cô sực nhớ lại, cái đầu đó lúc này đã bị cô quăng vào sọt rác rồi. Nó nhìn rất dị, không hợp với cô.

"Tôi quen không cài những thứ đó lên đầu,"

"Hừm? Cài vào, người làm của tôi phải tuân lời tôi."

Hần Từ Phong lạnh giọng, sau đó tiến về phía cô. Từ Ái Thuyền vì hành động bất ngờ này của hần mà vô thức lùi về phía sau. Hần càng tiến thì cô càng lùi, cả hai như đang chơi trò nhảy đầm, cực kì nhịp nhàng. Cho đến khi tầm lưng của Từ Ái Thuyền chạm vào bức tường vững chắc, cô mới chịu đứng yên. Hần cúi người nhìn đôi mắt chom chớp của cô, bàn tay không hiểu vì lí do gì lại nâng lên, kéo cổ áo của cô lên cao một chút, che giấu đi khe rãnh sâu và dấu hôn đỏ thắm. Hành động rất dịu dàng không giống hần của trước kia.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Giả Ngốc Của Tổng Tài Đào Hoa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.